

Številka 2 / 2013

Glasilo

VELKA, SLADKI VRH, CERŠAK, ŠENTILJ

oktober 2013 / leto 17

80 LET NAŠE
OBČINSKE GODBE

SPOŠTOVANI BRALCI IN BRALKE!

Pred vami je oktobrska številka našega glasila. Podopustniška in jesensko obarvana, prihaja pa v času, ko se poletje poslavlja, ko je dan vsak dan krajši, ko "na vasi" končujemo poljedelska dela in se pripravljamo na zimo. Uh, kako hitro vse to teče, a ne?

Naši dopisniki so nam ostali zvesti. Tudi v tej številki nam sporočajo o svojem delu, aktivnostih, zanimivih dogodkih, ... Mladi so po poletnih počitnicah znova sedli za šolske klopi, nekateri prvič - v vrtec, v šolo ali v srednjo šolo. Starši vzemite si čas, da jim boste pomagali premagati te "začetne", prve korake. Verjemite, ni jim lahko. So polni pričakovanj, tudi strahu, če hočete, in vsak prvi "zgrešeni" pristop jim bo za vse čase "prikazal" šolo v povsem drugi luči, kot bi to naj bilo.

Med vestmi boste našli tudi vest o generacijski zamenjavi v župnišču Sv. Ilja v Šentilju, kjer želimo novemu župniku veliko uspehov pri vodenju župnije, dosedanjemu Janezu Horvatu pa se zahvaljujemo za dolgoletno vodenje šentiljske fare.

V tem času pa nas je, kot boste lahko prebrali, gospod Horvat za vedno zapustil.

Naš krajan Hedl Dušan je napisal knjigo z naslovom Podjetništvo v kulturi, ki nam "kulturo" prikaže in o njej razmišlja nekoliko drugače od nevsakdanjega "videnja" kulture. "Dušan želi v kulturo pripeljati podjetništvo", piše Jure Aleksejev v predgovoru knjige in članka v tej številki glasila.

Sonja Šiker "razmišlja" o medsebojnih odnosih pri delovanju posameznikov v

društvih in na preprost način pove, da živimo in delujemo v času, v katerem kot domine padajo človeške vrednote, spoštovanje, razumevanje, pa odpuščanje, opravičilo itd. Preprosto ne znamo več stopit kdaj tudi korak nazaj pri svojih vztrajanjih o tem, da imamo samo mi prav. Kriza kaj? Preberite!

Pihalna godba Občine Šentilj je v tem obdobju praznovala 80-letni jubilej. A ni lepo, da skupina že tako dolgo deluje skupaj in zna vedno najti skupen korak naprej?

Ponosni smo lahko tudi na delovanje Etno kulturnega društva Snežna, ki vsako leto ob množični udeležbi skupin praktično iz vseh koncev sveta organizira prireditev Ujemi ritem.

Prebrali boste lahko sporočila turističnih društev, društev upokojencev, nogometašev, košarkarjev, rekreativcev in pravih športnikov, dogodkih v šolah, vrtcih. Zanimivi članki, preberite jih, ne bo vam žal.

Župan in občinska uprava predstavljajo vse investicije, ki trenutno potekajo po občini. Vidimo kar nekaj velikih gradbišč, ki "napovedujejo" izboljšanje pogojev bivanja naših občanov. Velika "zadeva" je gotovo trg na Zgornji Velki, ki dobiva iz dneva v dan lepšo podobo in ohranja podobo te lepe vasice na vzhodnem obrobju naše občine. Velika pridobitev za krajanje in občane je obnovljena cesta prek Sopla, krasno in premišljeno ter strokovno izpeljana obnova tega cestnega odseka, ki nam sedaj znova krajša pot v Šentilj, prebivalcem naselja pa polepša okolico. Edina bojazen zanje ob tem je gotovo to, da bodo tisti »hitri«

vozniki sedaj videli na tej lepi poti svojo priložnost za »divjanje«. Toda dajte vsi, ki se vam vedno hudo mudi, pomisliti, da imajo ljudje v tem naselju, kot tudi v naseljih celotne občine, otroke, živali ... in želijo mirno ter ne stresno bivanje. V Šentilju je zaključena gradnja stanovanjskega bloka, ki ima v pritličju nove zdravstvene ambulante in lekarno. Skratka, kar nekaj novosti, ki so nam krajanom lahko v veselje in ponos, več o tem pa gotovo župan v svojem nagovoru.

Kar nekaj tem vam ponujamo v branje, v tem turobnem jesenskem času, ko nam je na "toplem" še najbolj prijetno. Gotovo vam bo zanimiva tudi predstavitev jubilejantk, ki jih predstavlja predsednik Društva upokojencev Šentilj Ivan Velikogne.

Žal pa tudi v tej številki objavljamo Memorium - spomin na našega občana, nazadnje zaposlenega v občinski upravi Občine Šentilj, pa tudi nekdanjega svetnika občinskega sveta, Lenarta Odra, ki ga je v tem času, dosti prerano, premagala bolezen in se je od nas "poslovil". Tako je pač. Tudi to je del življenja: na eni strani veselje, na drugi žalost, prihod in odhod, začetek in konec, alfa in omega ... Ohranili ga bomo v lepem spominu.

Kakor koli, naj vam bo pri prebiranju te številke našega Glasila zanimivo in lepo, mi pa se v tem letu "oglasimo" še z eno številko ob zaključku leta.

**Vaša urednica
Marta Muster**

Glasilo občine Šentilj, Ustanovitelj in izdajatelj: Občina Šentilj, Maistrova ul. 2, 2212 Šentilj

Glavna in odovorna urednica: Marta Muster, Člani uredniškega odbora: Marko Pigac, namestnik odgovorne urednice, Jelka Weldt, Ika Peklar, Alenka Ahman

Ljerka Podhostnik, Janko Bauman, Število tiskanih izvodov: 2950, Lektoriranje, oblikovanje in tisk: Agencija Novelus, d.o.o.

Naslov uredništva: Maistrova ul. 2, 2212 Šentilj, e-pošta: urednistvo@sentilj.si, Fotografija na naslovnici: 123 RF

Spoštovane občanke in občani, spoštovani ostali bralci našega Glasila!

Ta uvodnik bi moral začeti pisati že prejšnji teden, kjer bi kot vsako jesen tudi tega začel s tem, da nas je narava kot znova obdarila s svojimi plodovi, da so ti zaradi suše, ki jo povzročamo mi s svojimi dejanji, skromnejši.

Narava nas vedno znova opozarja, da je skrajni čas, da se začnemo obnašati odgovorno.

Odgovornost za svoja dejanja moramo sprejeti vsi; pa naj bo to učenec, ki ne želi brati, selektor, zaradi napačnih menjav, član društva, ker je njegovo društvo izključeno iz zveze, občan, ki napačno parkira in še koga bi lahko naštel.

Začetek tega tedna, 42. tedna v letu, je zaznamovala smrt gospoda župnika Janeza Horvata. Župnika fare Sv. Ilj.

Bil je del našega vsakdana zelo dolgo obdobje. Pravzaprav je kar dve tretjini

svojega življenja preživel v Šentilju. Pokojni gospod župnik je na cerkvenih objektih v fari zagotovo pustil velik pečat, saj je s svojo vztrajnostjo, marljivostjo in odločnostjo uspel, da so ti objekti danes v ponos vseh nas faranov. Njegova dela bodo za večno zapisana v šentiljski cerkveni kroniki. Manjkal nam bo.

Prihajamo v del leta, ki ga osebno nimam posebej rad. Megla in tema, skratka turobno vreme. To razpoloženje lahko popravi samo vonj po pečenih kostanjih in plamen v kaminih oz. prijetna toplota iz radiatorja.

V tem uvodniku namenoma nisem pisal o tem, kaj smo naredili in česa nismo, kar še želimo narediti in kaj bi si vi želeli, da naredimo.

Odločitev o tem prepuščam vam, drage občanke in občani, bralci našega časopisa.

Ob tej priložnosti bi vam želel čestitati ob prihajajočem dnevu reformacije.

Čestitke pa gredo tudi krajanom Velke za njihov 60. Krajevni praznik.

Vaš župan Edvard Čagran

OPRAVLJANJE OBVEZNE LOKALNE JAVNE SLUŽBE GASILSTVA NA OBMOČJU KS SLADKI VRH

Informacijo o opravljanju obvezne lokalne javne službe gasilstva na območju KS Sladki Vrh smo vsem krajanom KS Sladki Vrh podali že z informatorjem v mesecu septembru. Glede na to, da se zadeva zaostrojuje v tej smeri, da imajo gasilci za to zadevo pooblaščen tudi odvetniško pisarno, je prav, da o predmetni zadevi seznanimo vse občane.

Ne glede na zaostritev odnosov, še vedno vlagamo vse napore, da bi se PGD Paloma Sladki Vrh ponovno vključilo v Gasilsko zvezo Slovenske gorice.

Po Zakonu o gasilstvu (ZGas, Urani list RS, št. 71/93 s spremembami) je gasilstvo obvezna lokalna javna služba, katere trajno in nemoteno opravljanje zagotavljajo občine in država.

Občina v skladu s svojimi pristojnostmi zagotavlja organiziranost, opremljanje in delovanje gasilstva v svoji občini.

Na območju Občine Šentilj so štiri prostovoljna gasilska društva, ki so se preko Gasilske zveze Slovenske gorice

povezovala v Gasilsko zvezo Slovenije. Gasilsko zvezo Slovenske gorice so sestavljale vse prostovoljne gasilske enote oz. društva Občin Kungota, Pesnica in Šentilj, torej 10 društev.

Gasilska zveza Slovenske gorice je, kljub našim prizadevanjem, da do izključitve ne bi prišlo, 28. 2. 2013 na izredni skupščini sprejela sklep o izključitvi PGD Paloma Sladki Vrh iz Gasilske zveze Slovenske gorice. Vzrok za njihovo izključitev naj bi bilo neupoštevanje pravil zveze.

Občina in sam župan ne moreta posegati v odločitve skupščin področnih gasilskih zvez in sta vezana na njihove odločitve.

V iskanju rešitve je med drugim župan predlagal tudi ustanovitev gasilske zveze za društva v Občini Šentilj, vendar so PGD Šentilj, PGD Ceršak in PGD Velka predlog soglasno zavrnila.

Glede odvzema smo seznanili tudi upravo družbe Paloma, d.d, in odbor krajevnih skupnosti Sladki Vrh.

S tem, ko je PGD Paloma Sladki Vrh bilo

izključeno iz Gasilske zveze Slovenske gorice, trenutno ne izpolnjuje pogojev za opravljanje javne gasilske službe, kot to določa prvi odstavek 11. a člena ZGas. Za opravljanje javne gasilske službe je v skladu z ZGas lahko določena le tista prostovoljna gasilska enota, ki se preko gasilskih zvez povezuje v Gasilsko zvezo Slovenije. Zato je župan PGD Paloma Sladki Vrh 15. 8. 2013 odvil opravljanje javne gasilske službe.

Sporočamo vam, da od 14. 8. 2013 območje, ki ga je pokrivalo PGD Paloma Sladki Vrh, pokrivajo ostala tri gasilska društva naše občine (Šentilj, Ceršak in Zg. Velka) in v izrednih razmerah sosednja društva Gasilske zveze Slovenske gorice, vključno z Zavodom za gasilsko reševalno službo Maribor. S tem smo zagotovili požarno varnost za območje, ki ga je pokrivalo PGD Paloma Sladki Vrh v gasilsko zvezo.

Odvzem opravljanja bo trajal vse do ponovne vključitve PGD Paloma Sladki Vrh v gasilsko zvezo.

OPERACIJA »SANITARNA KANALIZACIJA NOVINE IN POT NA NOVINE SEVERNO OD ŠENTILJA«

Občina Šentilj je v letošnjem letu pristopila k izgradnji kanalizacijskega omrežja za naselje Novine in Pot na Novine severno od Šentilja. Operacijo delno financira Evropska unija in sicer iz Evropskega sklada za regionalni razvoj. Operacija se izvaja v okviru Operativnega programa krepitev regionalnih razvojnih potencialov za obdobje 2007-2013, razvojne prioritete »Razvoj regij«, prednostne usmeritve »Regionalni razvojni programi«.

Zgrajeno kanalizacijsko omrežje se priključuje na izgrajeno primarno kanalizacijsko omrežje opremljeno s čistilno napravo v obratovanju, na območju z obremenjenostjo pod 2000 PE, v dolžini 2098 metrov (od tega je 1672,52 metrov primarnih fekalnih kanalov ter 424,48 metrov sekundarnih fekalnih kanalov do parcelnih mej) in 1270 metrov cestne meteorne kanalizacije.

Na kanalizacijski sistem se po zaključku investicije izvede najmanj 57 priključkov. Stroški operacije so ocenjeni na 787.185,03 EUR, od tega delež, ki ga sofinancira Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo znaša 656.099,81 EUR. Občina bo sofinanciranja deležna v proračunskih letih 2013 in 2014.

Za izvedbo del je na javnem razpisu bilo v skupni ponudbi kot vodilni partner izbrano podjetje INDRAM, d. o. o. iz Maribora ter podjetje KOMUNALA SLOVENSKE GORICE, d. o. o. iz Lenart v Slov. gor., ki pri projektu nastopa v vlogi partnerja. Rok za dokončanje del je 30. julij 2014.

Občinska uprava

13. REDNA SEJA OBČINSKEGA SVETA

Občinski svet Občine Šentilj se je 26. 9. 2013 sestal na svoji 13. redni seji. Na sejo je bil povabljen tudi komandir PP Šentilj mag. Branko Pivljakovič, ki je svetnikom podal informacijo o varnostnih pojavih na območju Občine Šentilj v letu 2012. Na splošno je policija varnostne razmere v minulem letu ocenila kot ugodne in stabilne.

Sprejet je bil Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi Turistično informacijskega centra Občine Šentilj.

Sprejet je bil osnutek Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o prostorsko ureditvenih pogojih za naselje Šentilj. Župan je svetnike seznanil z vsebino Poročila o izvrševanju proračuna za leto 2013 oz. s polletnim poročilom. Občinski svet je potrdil novelacijo Investicijskega programa za projekt Sanitarna kanalizacija za naselje Novine in Pot na Novine, severno od Šentilja. Podrobno o investiciji so na naslednjih straneh.

Občinska uprava

IZGRADNJA TRGOVSKEGA OBJEKTA V SLADKEM VRHU

Občinski svet Občine Šentilj je na svoji 12. redni seji, 16. 5. 2013 sprejel Odlok o podrobnem prostorskem načrtu za trgovski objekt v naselju Sladki Vrh (MUV, št. 12/2013). S tem je občina investitorju zagotovila vse zakonske podlage za gradnjo. Investitor podjetje Jagros d.o.o., je na Upravno enoto Pesnica že vložil zahtevek za izdajo gradbenega dovoljenja. V objektu bodo poleg trgovine še prostori za gostinski lokal, lekarno in pošto. Investitor je že pričel s pripravljalnimi gradbenimi dnevi.

“ČRNA PIKA”

Foto. S. Maher

Foto. S. Maher

www.si-at.eu

DAN EVROPSKEGA SODELOVANJA

19. septembra 2013 so po Evropi pod pokroviteljstvom Evropske komisije in programa INTERACT potekale prireditve ob Dnevu evropskega sodelovanja.

V okviru dogodkov, ki jih povezuje slogan Skupne meje nas zблиžujejo, so se predstavili programi čezmejnega sodelovanja. V Sloveniji je Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo (MGRT), ki je Organ upravljanja za programe čezmejnega sodelovanja z Avstrijo, Madžarsko in Hrvaško za programsko obdobje 2007-2013, v Hotelu Arena v Mariboru organiziralo skupni otvoritveni dogodek, na katerem so se predstavili trije programi čezmejnega sodelovanja.

Prvi projekt na programu je bil Brod na Muri/Murfähre. Udeležence ogleda projektov je pozdravil župan občine Šentilj, Edvard Čagran in jih po okusni pogostitvi z domačimi dobrotami povabil k vožnji z obnovljenim brodom čez reko Muro. Na avstrijski strani jim je predstavil tudi spletno kamero, s katero je možno spremljati aktualne vremenske razmere ter vožnje z brodom.

Udeleženci so pot iz Sladkega Vrha nadaljevali čez mejo proti avstrijski Štajerski v St. Margarethen an der Raab. V okviru zadnje točke programa so se udeleženci preko avstrijske Štajerske popeljali v mežiško dolino, kjer so se po ogledu info točke projekta Geopark spustili v mežiški rudnik ter se prepustili vodenju po podzemnih rovih.

BROD NA MURI

Operacija Brod na Muri/Murfähre je projekt, ki ga je Občina Šentilj kot vodilni partner izvedla ob pomoči s projektnim partnerjem Wasserverband Wasser versorgung Bezirk Radkersburg, Gosdorf, Republika Avstrija. V okviru operacije se je obnovil brod na Muri, postavile so se spletne kamere in trojezične informacijske table, tako na slovenski, kot tudi na avstrijski strani. Osrednja prireditev je bila 08. 6. 2013.

Brod na Muri na tem mestu stoji že 150 let. Do leta 1922 je promet čez reko potekal samo z brodi. Uporabljali so jih lastniki zemljišč, za prevoz lesa in poljščin. Brod v Sladkem Vrhu je danes eden izmed štirih, ki še vozijo po reki, in edinstveni mednarodni mejni prehod. Danes ga uporabljajo predvsem turisti, saj preko Broda vodijo naveze mednarodnih kolesarskih poti in pešpoti.

Občinska uprava

OBNOVA LC SELNICA OB MURI – SOPL

Čez Sopl oz. v KS Ceršak smo združili dve investiciji, ki se prepletata ena z drugo. Gre za investicijo izgradnje kanalizacijskega omrežja in čistilne naprave, ki je bila končana 2012, ter obnovo ceste LC Selnica ob Muri – Sopl z ureditvijo križišča, sanacijo plazov in javno razsvetlavo. Sama trasa ceste je cca 1900 m, v širini 5 m. Na križišču je z obnovo omogočeno nemoteno zavijanje oz. izboljšanja prometna varnost pri zaviranju iz smeri Srebotja v Selnico ob Muri in obratno. Investicija obnove ceste LS Selnica ob Muri - Sopl je znašala cca 710.000,00 €.

INVESTICIJE

NOV ZDRAVSTVENI DOM V ŠENTILJU

GASILSKI MUZEJ V SLADKEM VRHU

OBNOVA CESTE SREBOTJE – SELNICA OB MURI

VARNA HIŠA MARIBOR V OBČINI ŠENTILJ

V Varni hiši Maribor pomagamo ženskam in otrokom, ki preživljajo nasilje v družini. Preden se ženska odloči za namestitev v Varno hišo, nasilje praviloma doživlja več let. Največkrat je to stopnjevano telesno nasilje; od klofute do brutalnega pretepanja ter različne oblike duševnega nasilja. Pogosto ji pri odločitvi za umik od nasilnega moške pomaga naključje ali splet nekaterih neugodnih okoliščin. Vedno pa se na njene osebne razloge naveže strah za življenje in skrb za otroke. Njena odločitev lahko dozori tudi zaradi vpliva okolice bližnjih naklonjenih ljudi ali prošelj otrok.

Strokovne delavke Varne hiše Maribor nudijo pomoč ženskam žrtvam nasilja v družini v obliki svetovanja in informiranja v lokalnem okolju v prostorih Občine Šentilj:

**VSAKO ZADNJO SREDO V MESECU
V PROSTORIH
OBČINE ŠENTILJ
OD 10.00 DO 12.00 URE.**

Naš namestitveni program pomoči ponuja individualno strokovno pomoč in skupinsko delo. Osebna pomoč v obliki svetovanja pomaga ogroženi ženski, da bolje spozna sebe in ozadje problema nasilja, vzorce vedenja iz svoje primarne

družine. Uči se prepoznavati svoje potrebe, premagovati osebne krize in uresničevati postavljene cilje. Podporna mreža pomagajočih oseb je za žrtev nasilja izredno pomembna, prav tako sodelovanje v skupini žensk s podobnimi izkušnjami. Občutki krivde se zmanjšajo, razmejuje se odgovornost. Življenjske izkušnje drugih primerja s svojo lastno in spozna, da za večino problemov obstajajo rešitve.

Ženskam, ki preživljajo nasilje in se ne morejo odločiti, da bi poiskale pomoč, želimo sporočiti misel ženske, ki se je opogumila in poiskala pomoč, v knjigo vtisov Varne hiše Maribor pa je napisala:

Vsem, ki oklevate, bi rada povedala; Ne čakajte! Odidite! Odidite čim prej! Ko odideš, je kljub težavam vedno čas »potem«. Če ostaneš, pa ne veš niti tega, ali boš preživela.

V Varni hiši Maribor smo dosegljive ob delovnih dnevih med 8. in 21. uro na tel. številki 02 480 11 86.

Naslov za donacije in prispevke:

Center za socialno delo Maribor,
Zagrebška 72, Maribor, TRR 01100-
6030304084, sklic: 00-3100-763202,
za Varno hišo Maribor

PREOBLIKOVANJE DELOVNEGA ČASA POŠTE 2215 CERŠAK

Pošta Slovenije obvešča vse uporabnike, da bodo z 2. novembrom 2013 prišel veljati spremenjen delovni čas pošte 2215 Ceršak. Pošta bo poslovala po naslednjem delovnem času:

ponedeljek, sredo, petek: od 9:00 do 11:00, torek in četrtek: od 15:00 do 17:00, sobota: od 8:00 do 9:00.

Za spremembo delovnega so se odločili na podlagi statističnih podatkov o obiskih strank na pošti.

Uvedena sprememba bo izvedena v skladu z Zakonom o poštnih storitvah (Ur. l. RS, št. 51/2009, 77/2010) in Splošnim aktom o kakovosti izvajanja univerzalne poštne storitve (Ur. l. RS, št. 47/2010), kar pomeni, da je pošta za neposredno delo z uporabniki poštne storitve odprta najmanj pet delovnih dni v tednu, delovni čas pošte za neposredno delo z uporabniki poštne storitve pa ustreza predpisanemu minimalnemu odpiralnemu času, in sicer vsaj dve zaporedni uri vsak delovni dan, od tega vsaj enkrat na teden v popoldanskem času po 15. uri.

POŠTA SLOVENIJE D.D.

TRUD IN VOLJA ZA USPEH

Verjamem, da si vsak od nas v svojem življenju želi biti uspešen, vendar uspeh ne pride do nas kar sam od sebe, kakor zima ob koncu jeseni. Kdor ima veliko željo in se trudi z obilico dobre volje, pravzaprav ni daleč od uspeha.

Uvodne besede vam namenjam na podlagi svojih izkušenj, ki sem jih dobila skozi vso življenje, zato dobro vem, da je uspešnost v veliki meri odvisna od nas samih in naših pogledov na svet in prihodnost.

Moje ime je Špela in decembra tega leta bom dopolnila 20 let. Že od rojstva stanujem v Šentilju, tako da sem tudi osnovno šolo obiskovala v svojem domačem kraju. Ta članek pišem predvsem zato, ker želim mlajše generacije vzpodbuditi k njihovim prihajajočim uspehom.

Že v osnovni šoli sem bila spoznana za nadarjeno učenko in posledično sem vse razrede izdelala z odličnim uspehom. Kljub temu, da sem v drugem letniku zamenjala srednjo šolo, sem nadaljevala s svojim odličnim uspehom ter maturirala

kot zlata maturantka z vsemi možnimi doseženimi točkami, kar se ne zgodi prav pogosto. Zasluge za tako lep uspeh gredo seveda vsem profesorjem Srednje trgovske šole Maribor in predvsem je zato zaslužen ravnatelj prof. Alojz Velički, ki uspešno vodi šolo.

Želim omeniti prav poseben sprejem zlatih maturantov z vsemi doseženimi točkami, ki sta pa gostila gospod predsednik Republike Slovenije, Borut Pahor in minister za šolstvo in šport dr.

Jernej Pikalo, ki sta vsem slovenskim zlatim maturantom poklonila čudovita priznanja in poučne knjige, saj knjiga še zmeraj pomeni simbol modrosti in učenosti ter ostane v večnem spominu. Po slavnostni prireditvi v gradu Brdo (Brdo pri Kranju), so nam pripravili tudi čudovito pogostitev, kjer smo se družili in kramljali ob okusnih prigrizkih in sokovih.

Utrinek s slavnostnega sprejema:

Z leve: Ravnatelj Srednje trgovske šole Maribor prof. Alojz Velički, zlata maturantka Špela Kralj in Predsednik Republike Slovenije gospod Borut Pahor

Avtorica: Špela Kralj

***Darovati svojo kri
in pomagari sočloveku
je največ kar lahko nekomu podariš***

Gospod Anton Kolar je na krvodajalski akciji v Sladkem Vrhu, 9. 8. 2013, daroval kri stotič in se tako pridružil VITEZOM krvodajalstva na mariborskem območju. Zelo ponosni smo, da imamo v naši krajevni organizaciji Rdečega križa takšnega krvodajalca. Velikokrat pa je klican tudi izredno na transfuzijski oddelek bolnišnice Maribor. G.Kolar daruje kri od leta 1973. Krvodajalka je tudi Antonova življenjska sopotnica Danica.

Tako imamo sedaj v občini Šentilj že dva VITEZA krvodajalstva. V Šentilju je to g. Stanislav Žebela, pri nas pa g. Anton Kolar. Kri lahko daruje le zdrav človek, zato jima želim še veliko zdravja in da bi tradicijo darovanja krvi ohranila še v prihodnosti.

Ob tej priložnosti bi rad povabil vse zdrave in mlade občane, da se nam pridružijo v mesecu decembru, ko bo odvzem krvi potekal v osnovni šoli Sladki Vrh. Odvzem bo, 13. 12. 2013, od 7. do 10. ure.

Vljudno vabljeni.

Krvodajalec

ANTON KOLAR

ILGOVO IN MENJAVA DUŠNIH PASTIRJEV V ŽUPNIJI SV. ILJA V ŠENTILJU

V nedeljo, 1. 9. 2013, smo obhajali Iljgovo nedeljo, ki je bila za vse nas nekaj posebnega. Naša starodavna župnija Št. Ilj je namreč s 1. avgustom 2013, z dekretom mariborskega nadškofa dobila novega župnika, in sicer Igorja I. Novaka. Tako smo na naš župnijski praznik slovesno sprejeli našega novega župnika in se zahvalili našemu dosedanjemu dušnemu pastirju. Gospod Janez Horvat, častni kanonik in sedaj upokojeni župnik je med nami deloval 52 let, kar je zelo lepo obdobje in smo mu za vse dobro, kar je storil za nas, iskreno hvaležni. Slovesno sv. mašo je vodil starosta slovenskih škofov, upokojeni mariborski škof msgr. dr. Jožef Smej. S svojo prisrčnostjo in preprostostjo

je osvojil naša srca. Zahvalil se je dosedanjemu župniku in posebej pohvalil njegov čut za cerkveno umetnost. Naša župnijska cerkev je namreč daleč okrog znana kot ena lepših cerkev, ki je tudi z modernimi obnovitvenimi posegi ne samo ohranila, ampak tudi napredovala v svojem umetniškem izrazu. Za vse to ima velike zasluge prav naš, upokojeni župnik Janez Horvat. G. škof je opogumil tudi našega novega župnika in mu zaželel, da bi sedaj posebej v teh nemirnih časih, skupaj s sodelavci, izgrajeval, »Cerkev v dušah«. To se pravi živo občestvo vernih, ki so v teh časih še kako potrebni duhovne hrane in vere v Kristusa. Pri sv. maši smo bili deležni blagoslova obnovljene prižnice in obeh stranskih oltarjev, ki

jih je pred nekaj meseci dal obnoviti naš upokojeni župnik Janez Horvat. Ob koncu sv. maše smo bili priče prisrčnih zahval vseh skupin naših župljanov, tudi župana, Edvarda Čagrana. Vse to je lepo spričevalo vseh let, ki so za nami in potrjujejo izjemne sadove dela našega upokojenega župnika Horvata. Po sv. maši smo se še zadržali pred cerkvijo ob jedači in pijači ter glasbi Pihalnega orkestra Občine Šentilj Paloma, ki letos obhaja 80. let svojega delovanja. Njihova glasba je prazničnemu dnevu dala še dodaten praznični ton. Bog daj, da bi naša župnija s skupnimi močmi tudi v prihodnje odgovorila na izzive časa, ki prihajajo.

V sredo, 9. 10. 2013, smo se Šentiljčani poslovili od našega dolgoletnega, sedaj že upokojenega župnika, častnega kanonika in častnega dekana Janeza Horvata. Njegova smrt na Rožnovensko nedeljo, 7. 10. 2013, nas je vse zelo presenetila in pretresla. Kdo bi si mislil, da bo po tako lepo doživeti letošnji Iljgovi nedelji, ki smo jo obhajali 1. 9. 2013, še tako malo časa z nami.

Njegova življenjska pot ga je vodila iz njegovega rojstnega kraja Sv. Marko, kjer se je rodil, 17. 12. 1934, v sosednjo Hrvaško. Tam je v Đakovu končal teološki študij in prejel nižje redove ter diakonsko posvečenje. V duhovnika je bil posvečen v mariborski stolnici na praznik apostolov sv. Petra in Pavla, 29. 6. 1960. Ves čas svoje duhovniške službe je deloval v župniji Št. Ilj v Slovenskih goricah. Najprej kot kaplan (1961 – 1971), nato kot župnijski upravitelj (1971 – 1983) in župnik (1983 – 2013). Poleg službe župnika je dolga leta opravljal službo

dekana v jareninski dekaniji (1980 – 1996) ter bil tudi sodnik (Nad) škofijskega cerkvenega sodišča v Mariboru (1982 – 2013).

S svojim delovanjem, zgledom, pastoralnim prizadevanjem in s svojim celotnim življenjem je zapustil našemu kraju neizbrisen pečat. Kakor je na pogrebu našega pokojnega župnika povedal upokojeni mariborski nadškof metropolit msgr. dr. Franc Kramberger, je bil g. Janez Horvat »šentiljska legenda.« V zapisih Nadškofije Maribor namreč ni najti duhovnika, ki bi na isti župniji kar 52 let vztrajal kot dušni pastir.

Spoštovani naš pokojni župnik Janez! Bog vam povrni za vse dobro, kar ste storili v teh letih, ko ste živeli med nami. Večno vam ostajamo hvaležni. Naj vam bo lahka slovenska zemlja!

Ob koncu tega prispevka se prisrčno zahvalimo vsem, ki ste po lastnih močeh prispevali, da smo se od našega pokojnega g. župnika dostojno in spoštljivo poslovili. Posebna

zahvala gre županu Edvardu Čagranu in Občini Šentilj v Slovenskih goricah, Pogrebnemu podjetju Help, d.o.o, Pihalnemu orkestru Občine Šentilj in vsem, ki ste ga pospremili k večnemu počitku.

Igor Novak, župnijski upravitelj s sodelavci

OBISKALI SMO GASILSKI DOM ŠENTILJ

V vrtcu Šentilj se veliko pogovarjamo o različnih poklicih. Poseben poudarek smo tokrat namenili gasilec. Celoten vrtec se je v ta namen odpravil na pohod proti gasilskemu domu. Člani Gasilskega društva Šentilj so nas prijazno sprejeli. Pričakali so nas z odprtimi rokami in nam razkazali njihov dom. Skupaj smo si ogledali notranjost gasilskega doma, kjer smo lahko opazovali opremo, oblačila, obutev, pripomočke za gašenje, ... Ob ogledu gasilskih pripomočkov so nam izčrpno predstavili njihovo življenje in delo. Opazovali smo gašenje in se tudi sami poskusili v gašenju. Otroke so najbolj pritegnili gasilski avtomobili, predvsem utripajoče se luči ter zvok gasilske sirene. Naši malčki so tako поближе spoznali gasilce, njihove običaje ter se uživali v njihovo delo.

Mirjana Šef, vrtec Šentilj

MEDNARODNO SODELOVANJE COMENIUS NA OŠ ŠENTILJ

Druugo leto mednarodnega sodelovanja Comenius, ki ga OŠ Rudolfa Maistra Šentilj izvaja še s 4 drugimi šolami iz Anglije (Londona), Španije (Madrida), Turčije (Ankare) in Poljske (Rybnika), smo pričakali v vlogi gostiteljice.

V tednu, od 30. septembra do 4. Oktobra, smo skupaj s 43 predstavniki iz zgoraj omenjenih šol izvedli več dejavnosti, s pomočjo katerih smo našim gostom поближе prikazali življenje v naši lokalni skupnosti, na naši šoli in jim nazadnje pokazali še največje bisere naše male, a lepe domovine. V torek smo obiskali kmetijo Ferk v Ceršaku in naše obiskovalce navdušili z možnostjo

jahanja konjev. Na ta dan smo tudi obiskali podružnično šolo ter pot nato nadaljevali do sadjarstva Eferl, kjer smo obirali jabolka in pripravili jabolčni sok, ki je očaral prav vse naše goste. Po zanimivem ogledu Maribora smo se poslovili in se ponovno srečali v sredo, ko smo zanje pripravili sprejem in delavnice na matični šoli v Šentilju. Med delavnicami in v odmoru so se stakale nove prijateljske vezi in izmenjali številni elektronski naslovi. V četrtek smo se odpravili proti biseru slovenskega Krasa – Postojnski jami in ter potepanje zaključili z ogledom slovenske prestolnice.

Naši obiskovalci so uživali v vsem, kar smo zanje pripravili ter, in se

za doživeto ničkolikokrat iskreno zahvalili. Hvala vsem članom kolektiva in zunanjim sodelavcem, da ste pomagali začutiti utrip življenja pri nas.

**Vodja projekta
Darja Smole**

PRVIČ V ŠOLO

Devet prvošolčkov je na podružnični šoli v Ceršaku svoj prvi šolski dan proslavilo s predstavo Mali medo, tortico ter darilci. Želimo jim, da bi se na naši šoli zelo dobro počutili in vedno ostali tako nasmejani, kot so na slikah.

Kolektiv podružnične šole Ceršak

POSTALI SMO UČENCI 1.A V OŠ SLADKI VRH

2. 9. 2013 – »VELIKI« dan za 24 prvošolcev osnovne šole Sladki Vrh. Sprejem prvošolcev je bil pred šolo, kjer jih je nagovorila ravnateljica Andreja Košti, pozdravila sta jih tudi župan občine Šentilj Edvard Čagran in policist Zlatko Jurenec. Učenci pevskega zbora so prvošolce in starše peljali v atrij, kjer ja bil slavnostni sprejem. Učencem je spregovorila razredničarka Danica Ferk in jim zaželela uspešni začetek novega šolskega leta. Ravnateljica Andreja Košti je podelila diplome, župan Edvard Čagran pa majice. Policist Zlatko Jurenec je prvošolčke opremil s kresničkami in ruticami. Nato je sledil kulturni program z lutkovno igro Vila Pikapolonica.

Po malici so prvošolčki odkorakali domov s svojimi starši in obljubili, da se naslednji dan ponovno vidimo.

Danica FERK

PRVI ŠOLSKI DAN NA VELKI

Pa smo ga le dočakali - naš prvi šolski dan! V spremstvu staršev smo pogumno prestopili šolski prag. Po prijaznem pozdravu gospe ravnateljice in župana smo bili sprejeti med učence šole Sladki Vrh. Razveselili smo se darilc in prisluhnili še okrajnemu policistu, ki nas je opozoril na prometno varnost. Uživali smo v ogledu dramske predstave, nato pa še v okusni malici. Vsi smo polni pričakovanj in z učiteljico Cvetko komaj čakamo, da se podamo novim nalogam naproti.

PRVI ŠOLSKI DAN

V letošnjem letu je skozi šolska vrata OŠ Rudolfa Maistra Šentilj vstopilo 30 prvošolcev. Po iskricah v očeh smo bili mnenja, da so šolske dni že nestrpno pričakovali. Pričakala so jih lepa darilca v obliki knjig, različen reklamni material in pobarvanke. Malica je bila nadvse odlična, saj so se pogostili s sendviči in posladkali s tortico. Vsi zaposleni želimo, da prvi šolski dan ostane vsem učencem v najlepšem spominu.

Mihelca Fajs

DOBRODELNA TRŽNICA

V težkih časih, ki ne prizanesajo večini ljudi, je največja sreča ta, če lahko komu pomagaš. Pod našimi posteljami, v omarah in na podstrešjih ležijo kupi stvari, ki jih ne potrebujemo. Nagnjeni smo k temu, da kupimo vse, kar nam ponujajo TV oglasi, vse, kar imajo sosedomi, vse, kaj ne potrebujemo.

Je pa tudi nekje nekdo, ki bi nekaj od tega z veseljem sprejel, pa mu ni dano. Zato smo se prostovoljci na OŠ Rudolfa Maistra Šentilj odločili, da pozovemo otroke in njihove starše, da doma naredijo red in prinesejo v šolo vse, kar ne potrebujejo več in je uporabno ter deluje. Nismo ubili dve muhi na mah, ampak tri. Razveselili smo nekoga, ki je za simbolični

evro dobil kaj novega, zanimivega, z izkupičkom za šolski sklad smo pomagali otrokom, mi pa smo doma naredili red.

Šport špas je bila dobra priložnost. Dobrodelno tržnico, kot smo jo poimenovali, smo napolnili z izdelki, ki jih ni bilo malo. Gneča je bila velika in stvari so šle za med, še sploh igrače, knjige in DVD-ji. Res je nekaj stvari tudi ostalo. Te smo peljali na območno organizacijo RK Šentilj in šentiljski Karitas.

Zadovoljstvo je bilo večstransko. Vsem se je zdelo, da smo naredili dobro delo in res smo ga. Ideja je bila odlična.

Mentorici:

Mihleca Fajs in Mateja Rožanc Valh

ZAKLJUČEK PROSTOVOLJSTVA V VRTCU VELKA

Starši otrok skupin Rožice in Navihančki so organizirali zaključek šolskega leta 2012/13, v okviru katerega smo med drugim podelili simbolna darila Slovenske filantropije in šolska priznanja za požrtvovalno prostovoljno delo v okviru projekta Prostovoljstvo. V okviru projekta so nastale številne nepogrešljive lesene didaktične igrače, lutke in pripomočki za vsestranski razvoj otrok v predšolskem obdobju. Starši prostovoljci so na zaključku lutke tudi uporabili in uprizorili lutkovno predstavo Avtobus. Vsem staršem se iskreno zahvaljujemo za njihovo pripravljenost pomagati, realizirati naše ideje, za številne prostovoljske ure, namenjene otrokom. Hkrati pa vas ponovno vabimo k nadaljnjem sodelovanju. Lepo je bilo prosti čas preživeti v vaši družbi.

Vzgojiteljica Andreja Vezjak s pom. vzgojiteljice Aleksandra Krnič, vzgojiteljica Vesna Majhen ter pom. vzgojiteljice Sara Monzalgi.

UTRINEK IZ POLETNEGA DOGAJANJA

Junij je mesec, ko je poletje na višku, otroci se predajajo užitkom počitnikovanja, obdajajo nas topli in sončni dnevi. Radi ga imamo. Preden pa smo mu pomahali v slovo, je bilo naše zadnje skupno druženje na zaključni prireditvi še kako pomembno in pričakovano. V športnem duhu smo v začetnem delu druženja preizkušali svoje gibalne sposobnosti. Mamice, očki, bratci, sestrice so bili pomemben del ekipe in skupaj z njimi smo bili vsi najboljši. Prijetno utrujeni smo v nadaljevanju na senčnem delu igrišča spodbujali naše mini maturante. S svojim znanjem so v kvizu dokazali, da so že za v »pravo šolo«. Ponosni smo na njih! Tudi najmlajši otroci smo zanje pripravili presenečenje. Podarili smo jim plesno točko in skozi gibanje povedali veliko stvari, ki jih z besedami še ne znamo. Srečno, prvošolčki!

Alenka Zemljič, vrtec Ceršak

ŠOLA V NARAVI SPOZNAJMO SLOVENSKO PRIMORJE

Letošnja šola v naravi, za učence 5. razredov, je potekala v Žusterni v Kopru, in sicer, od 16. 9. do 20. 9. 2013.

Do Divače smo se peljali z vlakom, od tam pa nas je avtobus popeljal do hotela, kjer so nas po dolgi, a vendarle udobni vožnji, čakale sobe in kosilo. Sledilo je plavanje v notranjih bazenih in večerja. Nič utrujeni smo se po večerji peš odpravili na ogled mesta Koper. Pod vodstvom gospe ravnateljice, ki je bila nekaj dni tudi z nami. Ob vdihovanju svežega morskega zraka, nam je čas hitro minil.

Eden najlepših dni šole v naravi je bil zagotovo četrtek. Takrat smo z ladjico, imenovano Solinarka, pluli vzdolž slovenske obale ter jo ob tem natančneje spoznavali. Ogledali smo si Sečoveljske soline, mesto Piran in akvarij, ... Učna pot je bila zanimiva. Ker pa je bilo morje mirno, je bila plovba prijetna in pomirjajoča.

V šoli v naravi so učenci tudi plavali, se urili v plavalnih tehnikah in se zabavali.

Čas je minil zelo hitro in naenkrat je bil tukaj že petek. Sledilo je pospravljanje prtljage, še zadnje kopanje, kosilo ter za nekatere že težko pričakovani odhod domov.

V toplem delu dneva smo se vkrcali na vlak v Kopru, a v hladnem večeru, v Mariboru, sestopili z njega s pričakovanju, da nas bodo v kratkem ogreli topli objemi naših najdražjih. Skratka, bilo nam je lepo

Razredničarki
Marta Habulin in Vera Lorber

ŠOLA ZA STARŠE NA OŠ SLADKI VRH

V šolskem letu 2012/2013 nam je uspelo pridobiti skupino staršev, ki so se udeležili šole za starše. Organiziranih je bilo 10 srečanj, ki so se izvajala od marca do maja, v popoldanskem času po tri šolske ure, v prostorih šole. Šolo za starše je izvajala Marinka Bečela, univ. dipl. soc. del., spec. za supervizijo, družinska mediatorka, zaposlena na Svetovalnem centru Maribor.

Delo je potekalo v izkustvenih delavnicah na temo: komunikacije, aktivnega poslušanja in razumevanja, pravil družinskega življenja, jaz sporočil, metod razreševanja konfliktov.

Srečanja so v veliki meri vplivala na osebno rast udeleženk in udeležencev. Vtisi udeleženk in udeležencev šole za starše:

- »Na začetku me je bilo strah. Hitro se je pokazalo, da imamo vsi težave. Pridobila sem zaupanje v sebe in postala bolj odločna. Z možem paziva, da sva otrokom vzgled tudi pri medsebojni komunikaciji. To znanje bom prenašala na stare starše, ki otroke dostikrat preveč razvajajo.«
- »Pridobila sem notranjo moč za vzgojo. Veliko mi pomagajo t.i. tehnike poslušanja. Vzgajati se moraš naučiti.«

- »Bilo je prijetno in sproščeno. Začela sem razmišljati o stvareh, ki mi do sedaj niso bile pomembne.«
- »Pomirjena sem glede vzgoje svojih otrok, sedaj vem, da sem na pravi poti. Doma porabim veliko časa, da se pogovarjamo, otrokoma je všeč ideja, da sodelujeta pri oblikovanju pravil.«
- »Vzdušje je bilo zaupno, vse si lahko povedal. Veliko sem se naučila in pridobljena znanja tudi uporabljam. Postala sem bolj odločna, samozavestna in vem, da mi lahko uspe.«
- »Na začetku mi je bilo težko, ko sem videla, da bo potrebno veliko govoriti. S srečanja do srečanja je bilo lažje, sedaj je že prav domače.«

Problemov ne rešujem več sama, sedaj se pogovarjamo, vsak da kakšen predlog. Ni mi žal in vsem priporočam udeležbo.«

- »Znanje, ki sem ga pridobila, bom prenesla tudi na otroka, dala mu bom več možnosti, da sam odloča in ne jaz namesto njega.«

Ob koncu je Marinka Bečela povedala, da je z velikim veseljem prihajala v Sladki Vrh. Bila je navdušena nad skupino, njeno iskrenostjo, odprtostjo, pristnimi odnosi in pripravljenostjo delati in se poglobljati v »domače naloge«.

Vsem staršem in gospe Marinki Bečela se iskreno zahvaljujem za sodelovanje.

Ana Galun, svetovalna delavka OŠ Sladki Vrh

RAČUNALNIK ZA SOŠOLCA MATEJA

V sako leto na začetku šolskega leta nas učitelji OŠ Sladki Vrh sprejmejo medse že pred vhodnimi vrati. Pevski zbor nam pripravi 'pevsko' dobrodošlico, uspešno leto pa nam zaželi tudi ravnateljica Andreja Košti in župan Občine Šentilj Edvard Čagran. Tudi letos je bilo podobno.

Motoristično društvo Kelti (predvsem njihov predsednik Silvo Maher) ter vsi Krajevni odbori Rdečega križa naše občine so našemu sedmošolcu Mateju Kolblu podarili osebni računalnik. Mateju bo računalnik olajšal delo pri pouku in doma. Motoristično društvo Kelti nam je že lani podarilo tudi dve otroški kolesi, ki ju v šoli pridno uporabljamo.

Zahvaljujemo se vsem dobrim ljudem za pripravljenost pomagati.

Novinarski krožek

UČIMO SE NA PROSTEM

V vrtcu Sladki Vrh dajemo velik poudarek izkustvenemu učenju na prostem. V skupini Spominčice smo v lanskem šolskem letu v mesecu aprilu pričeli z dejavnostmi, s katerimi smo tudi obeležili svetovni dan Zemlje. Otroci so od doma prinesli različne sorte semen fižola, ki smo jih ločevali po barvi, obliki in vzorcih, nato pa smo v steklenih kozarcih pripravili ugodne pogoje za kalitev. Semena s korenino in poganjki smo najprej vsadili v plastične lončke z zemljo. Ko so bili rastline dovolj velike in močne, pa smo jih presadili na prosto, sončno lego ob ograji vrtca. Skozi vso poletje smo pridno skrbeli za rastline, jih opazovali, jim pomagali pri iskanju opore pri ovijanju ter jih

zalivali. Konec meseca avgusta smo se razveselili pridelka in fižol obrali, ga zluščili in prosili kuharice v šolski kuhinji, da nam pripravijo fižolovo juho. Izkustveno učenje na prostem nam je na koncu omogočilo še slasten obrok.

Laura Krajner, Nataša Muster

OTROCI IZ VRTCA V SLADKEM VRHU OBISKALI TURISTIČNO KMETIJO SIRK

V sredo, 29. 5. 2013, zjutraj, nas je pričakalo sonce, zato smo se otroci iz skupine Sončnice in Vijolice, v okviru gibalno-športnega programa Mali sonček odpravili na daljši sprehod, ki smo ga združili z ogledom bližnje kmetije. Tako smo otrokom omogočili izkustvenim učenjem na prostem zelo prijetno izkušnjo.

Pot nas je vodila ob reki Muri do Turistične kmetije Sirk. Na kmetiji je vedno zanimivo, še predvsem, če na njej ne živijo vsak dan. Po polurnem sprehodu nas je na domačiji pričakala gospodinja, gospa Vesna Sirk. Prijazno nas je sprejela in nas najprej peljala v hlev prašičev, kjer smo imeli priložnost videti tudi kotenje mladih prašičev. Ogledali smo si tudi krave, jih božali, hranili s sveže nakošeno travo in si ogledali, kako deluje stroj za molžo krav. Po ogledu hlevov in živali so se otroci seznanili še s kmetijskimi stroji in kmečkimi opravili. Seveda je bil najzanimivejši velik rdeč traktor, na katerega smo se eden za drugim tudi povzpeli. Ker smo bili po sprehodu in zanimivem ogledu nekoliko utrujeni, nas je gospodinja povabila na pravo kmečko domačo »južno«, ki so jo

pridelali sami. Poskusili smo mleko, obložene kruhke in sir. Postopek pridelave sira nam je gospodinja tudi prikazala. Otroci so se lahko nazadnje še sprostili in zaigrali na igralih ob kmetiji. Otroci so se na kmetiji naučili veliko novega, ob povratku v vrtec so svoje vtise in navdušenje z veseljem delili s sovrstniki in kasneje tudi s starši.

Strokovne delavke skupine Sončnice in Vijolice se zahvaljujemo gospe Vesni Sirk za povabilo, predstavitev kmetije in gostoljubnost. Želimo si, da bi lahko ta doživetja delili v prihodnje tudi z mlajšimi generacijami.

Strokovne delavke vrtca:
Mateja Bauman, Rosvita Pučnik,
Nevenka Kaučič in Jožica Bračko

ISKANJE SKRITEGA ZAKLADA V VRTCU SLADKI VRH IN ZGORNJA VELKA

V vrtec Sladki Vrh in Zgornja Velka smo šolsko leto 2012/2013 zaključili z iskanjem skritega zaklada. Skupaj s svojimi starši in vzgojiteljicami, smo se lepega poletnega dne zbrali v popoldanskem času na travnati površini vrtca Sladki Vrh. Za uvod smo naredili velik krog in skupaj zapeli nekaj pesmi, ki so jih v otroštvu prepevali tudi njihovi starši. Kasneje smo se po dveh različnih poteh odpravili po stopinjah "Škrata Bolfenka". Te so nas vodile skozi različne naloge, ki smo jih opravljali skupaj s svojimi starši, in nas nazadnje popeljale do hišice, v kateri so nas pričakale skrinjice z zasluženim zakladom. Vsi otroci so za sodelovanje prejeli medalje, pred odhodom domov so se posladkali s sladoledom, okrepcali s sokom in seveda naigrali in sprostili na velikih igralih.

Strokovne delavke vrtca Sladki Vrh in Zgornja Velka

MALI ZNANSTVENIKI V SKUPINI VIJOLICE

V začetku meseca maja smo se otroci iz skupine Vijolice vživel v vlogo znanstvenikov in iskali odgovore na zastavljena vprašanja skozi različne poskuse. Ti so izhajali iz pogovora o pomenu vode, o njeni uporabi ter iskanju informacij o vodi v različni literaturi ter na spletu.

Prvi dan smo s prinašanjem vode napolnili veliko posodo in vanjo dajali različne predmete iz igralnice ter ugotavljali, kateri predmeti se potopijo in kateri plavajo na vodi. Kmalu so otroci sami prišli do spoznanja, zakaj se nekateri potopijo in so že vnaprej napovedovali rezultat ter svoja opažanja beležili v tabelo. Drugi dan smo ugotavljali, katere snovi se med seboj mešajo in katere ne, ter kmalu ugotovili, da se izmed vseh snovi le olje ni zmešalo z ničemer. Tretji dan smo s pomočjo kozarcev, napolnjenih z vodo, spoznavali nastajanje zvoka in spoznali, da se zvok polnega kozarca razlikuje od zvoka praznega kozarca. Četrty dan smo se zaposlili kar v dveh kotičkih. V kotiček dom smo pripravili

kad, napolnjeno z vodo, brisače in dojenčke ter poskrbeli za higieno naših dojenčkov. Ob tem so pokazali otroci veliko veselja, odgovornosti in samostojnosti pri oblačenju in negovanju njihovih dojenčkov. Zadnja dejavnost, milni mehurčki, pa je seveda najbolj pritegnila pozornost otrok. V igralnico smo prinesli vodo, jo zmešali z detergentom za umivanje posode ter s pomočjo slamc napihnilo mnogo milnih mehurčkov.

V vlogi malih znanstvenikov so se otroci dobro odrezali, saj so bili zelo radovedni in aktivni.

Strokovni delavki skupine Vijolice:
Mateja Bauman in Nevenka Kaučič

ŠPORTNICA IN ŠPORTNIK GENERACIJE

Ob koncu vsakega šolskega leta med devetošolci. izberemo tudi najboljšo športnico in športnika generacije. Na OŠ Sladki Vrh sta to, junija 2013, postala **PATRICIJA OČKERL** in **KEVIN ŽIŽEK**. Obema želimo, da bi z uspehi nadaljevala svojo športno pot in jima sporočamo, da bomo na šoli tudi v prihodnje zanju stiskali pesti.

ANA ŠTUHEC

UČENKA GENERACIJE

Ponosno sporočamo, da je učenka generacije 2004/2013, na OŠ Sladki Vrh vsestransko izvrstna Ana Štuhec. Na vseh področjih se je izkazala s svojo izjemnostjo, prav tako je na državnih tekmovanjih osvajala zlata priznanja kot za šalo.

Ani želimo veliko znanstvenih osvajalskih pohodov še naprej.

6. KOŠARKARSKI TABOR OŠ SLADKI VRH

V času med 16. in 18. 8. 2013, je na naši šoli potekal 6. košarkarski tabor, ki se ga je udeležilo 14 učencev, od 3. do 6. razreda. Pod vodstvom trenerjev, Davida Koglerja in Grege Mirta, so učenci na treningih spoznavali in izpopolnjevali osnovne tehnične in taktične elemente košarke, v prostem času pa so se družili ob različnih igrah in dejavnostih, ki so bile namenjene sprostitvi.

Kaj in koliko so se naučili, so učenci staršem prikazali na zaključni prireditvi, na kateri sta se med seboj pomerili ekipi obeh trenerjev. V tekmi, ki je bila negotova prav do zadnjih sekund, smo lahko uživali ob

vseh prvinah te zanimive in atraktivne športne panoge, ki jo želimo, tudi s takimi tabori, približati čim večjemu številu otrok.

Ob tej priložnosti bi se želeli še

enkrat javno zahvaliti vsem, ki ste na kakršenkoli način prispevali k temu, da smo tabor lahko organizirali v takšni obliki.

Marjetka Koražija, vodja tabora

NARAVOSLOVNO-TEHNIČNE DELAVNICE NA FAKULTETI ZA ELEKTROTEHNIKO, RAČUNALNIŠTVO IN INFORMATIKO

V okviru dela z nadarjenimi učenci na šoli in na povabilo Fakultete za elektrotehniko, računalništvo in informatiko Univerze v Mariboru, se je, 19. 9. 2013, šest učencev 9. razreda, v spremstvu učiteljic udeležilo naravoslovno-tehničnih delavnic o vlogi tehnike v sodobni družbi.

Uvodoma so si ogledali sončno elektrarno in možnosti izkoriščanja drugih obnovljivih virov energije za trajnostni razvoj okolja.

Sledilo je spoznavanje razvoja računalniške animacije (izdelava video

reklam, risank in glasbenih videov). Prikazana jim je bila tudi izdelava preprostega videa.

Na oddelku mehatronike so spoznali razvoj sodobnih robotov, ki jih uporabljajo v industriji, zdravstvu, izobraževanju ter rokovanje z njimi.

V delavnici Sodobne komunikacije v inteligentnih okoljih so lahko spoznali naprave inteligentnih domov (vizualna in govorna komunikacija z virtualnim "družinskim članom") in tehnologije za razpoznavanje govora, emocij, kretenj in slike ter praktično preizkusili

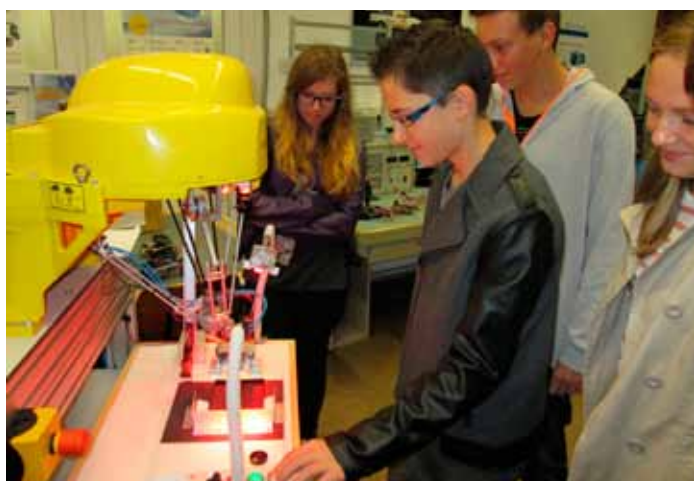
uspešnost njihovega delovanja.

Ob koncu so se učenci preizkusili še v vlogi študenta, ko so sedli v klopi velike in sodobne predavalnice ter stopili v kabinet profesorja na razgovor.

Poučen in nadvse zanimiv dopoldan je prehitro minil, da bi pokukali še v preostale laboratorije za sodobne tehnologije. Verjamemo, da so se učencem porodile nove ideje, ki bodo morda nov korak v prihodnost.

Hvala Vladimirju Grubelniku, ki nam je organiziral ta dan.

Učiteljici: Lidija Jug in Lidija Grubelnik

JUBILEJ

80 LET PIHALNE GODBE ŠENTILJ

Sodelovali so:

- Pihalna godba Liboje
- Pihalna godba Poljčane
- Frajhajmska pihalna godba
- Pihalna godba Marezige
- Pihalni orkester Apače
- Pihalni orkester Radlje ob Dravi
- Pihalna godba Slovenske Konjice
- Musikverein Spielfeld
- Dorfmusikkapele Dietersdorf
- Marktmusikkapelle Strass

Zahvaljujemo se:

- Občini Šentilj
- Krapše d.o.o.
- Saubermacher d.o.o.
- Paloma d.o.o.
- Celovite storitve d.o.o.
- Geos d.o.o.
- Solinen Prosol d.o.o.
- Bojan Belna s.p.
- Tomaž Pregl s.p.
- Darko Tenšek s.p.
- Fotostudio 13
- Smiljanu Grejfu
- Ignatijev Samotu in snemalni ekipi
- Vinogradnikom: Pešl, Leber, Bauman, Skupek, Očkerl, Perko, Zorenč-Hohnjec.

48. TEKMOVANJE GASILSKIH ENOT PAPIRNE INDUSTRIJE SLOVENIJE, s poudarkom na »140 let Sladkogorske Paloma d.d.«,

se je vršilo v soboto, 15. 6. 2013, s pričetkom ob 10. uri, pri gasilskem domu PGD PALOMA SLADKI VRH, kjer je, ob koncu, sledila tudi slavnostna prireditvev.

Po prihodu tekmovalnih enot na prireditveni prostor in po predaji raporta predstavniku PALOMA d.d., Škrlec Gordanu, je predsednik PGD Paloma Sladki Vrh, Fišer Silvo pozdravil tekmovalne ekipe in posebej cenjene goste:

- predstavnika PALOMA d.d., Škrlec Gordana,
- župana Občine Šentilj Čagran Edvarda,
- predsednico sindikata PALOMA-Pergam, Nives Hrovat,
- vodjo službe za marketing PALOMA d.d., Aleksandro Muster.

V nadaljevanju je predstavil gostiteljico tekmovanja PGD PALOMA SLADKI VRH. Pozdravom so se pridružili tudi gosti.

Predstavnik PALOMA d.d. Škrlec je nato slavnostno odprl tekmovanje. Sledil je žreb tekmovalnih enot. Tekmovanje se je odvijalo na visokem

športnem nivoju. V popoldanskih urah je sledila razglasitev rezultatov in podelitev pokalov.

KATEGORIJA: članice

1. Mesto: Vevče B&B
2. Mesto: Paloma 2
3. Mesto: Radeče - Muflon
4. Mesto: Količevo Karton
5. Mesto: Paloma 1

KATEGORIJA: člani

1. Mesto: Paloma 1
2. Mesto: Radeče - Muflon
3. Mesto: Vevče B&B 1
4. Mesto: Paloma 2
5. Mesto: Vevče B&B 2
6. Mesto : Paloma 3
7. Mesto: Količevo Karton

Skupni zmagovalci v kategoriji »ČLANICE- ČLANI«

1. Mesto: Paloma
2. Mesto: Radeče - Muflon
3. Mesto: Vevče B&B
4. Mesto: Količevo Karton

Posebna tekmovalna disciplina: vaja v spajanju sesalnega voda za pokal "140 let PALOMA d.d."

Tekmovanja se je udeležilo 9 ekip.

1. Mesto: Radeče - Muflon
2. Mesto: Paloma
3. Mesto: Vevče B&B

URADNE URE OBČINE ŠENTILJ

PONEDELJEK: MED 8. - 12. IN 13. - 15. URO

SREDA: MED 8. - 12. IN 13. - 16. URO

TOREK, ČETRTEK, PETEK: MED 8. -12. URO

ZGODOVINSKI UTRINKI TEKMOVANJA GASILCEV

Gasilska tekmovanja so povezana tudi z operativno dejavnostjo. Tako je bilo daljnega leta 1949 organizirano 1. tekmovanje gasilcev papirne industrije Slovenije v Radečah. Nato so se tekmovanja nadaljevala z raznimi prekinitvami.

Eno od večjih tekmovanj je bilo ob 100. obletnici Sladkogorske, 24. 6. 1973, ko je reka Mura poplavlila stadion, tako da se je takrat tekmovanje odvijalo na cesti mimo mesnice Oman.

Razglasitev rezultatov in SLAVNOSTNI PREVZEM kombiniranega gasilskega vozila TAM 5500 DE, ki ga je Sladkogorska podarila PGD Sladki Vrh

ob 100. obletnici, je bilo pri kulturnem domu.

Iz evidenc udeležb na tekmovanjih gasilskih enot papirne industrije Slovenije je razvidno, da je Ivanka Polanec nastopila vsega 37-krat. Vendar se je prvič udeležila gasilske parade z novoustanovljeno desetino članic ob 100. OBLETNICI Sladkogorske. Po letu 1973 so bila tekmovanja spet prekinjena.

Leta 1976 so se na pobudo takratnega predsednika PGD Sladki Vrh Polanec Franca in predstavnika Vevč Škvorc Mirota tekmovanja ponovno pričela in nadaljevala vsako leto.

Prav tako je bilo zelo pomembno tekmovanje, 30. avgusta 1980, ob slavnostnem prevzemu orodnega vozila IMV 2200 D in AVTOCISTERNE TAM110.

Zadnje večje tekmovanje je bilo leta 1990 ob 2. krajevnem prazniku Sladkega Vrha, kjer je bilo udeleženi 15 moških in 9 ženskih ekip, to je bilo najbolj množično tekmovanje papirne industrije Slovenije. Takrat so tekmovali gasilci iz 9. papirnic, letos pa smo bili zbrani le še iz 4. papirnic. Vsako leto s strahom pričakujemo ali bodo utihnili stroji še kakšne velike slovenske papirnice in se bodo s tem izgubili dolgoletni stiki gasilskih tovarišev. Dolgoletna tekmovalnost se je z leti spremenila v pristno druženje ter spletnje prijateljskih vezi, ki se vijejo tudi preko 48 let.

Zato bi si želeli, da bi se našla volja in tradicija prijateljstva ohranila še mnoga leta ter preživela tudi naše slovenske papirnice.

Zgodovinske utrinke nam je predstavil Franc Polanec, ki se je prvič udeležil 5. tekmovanja gasilskih enot papirne industrije Slovenije leta 1959 v Krškem.

POHOREC Rudi, PESTIČEK Franc, KOLARIČ Leopold, TRUNK Ivan, KOREN Edi, SALETINGER Jurij in PLETERŠEK Dominik Čepijo (z leve proti desni): ŽALIG Avgust, POLANEC Franc, MATKO Jože in MAHER Peter.

DVE NOVI JESENSKI PESMI ANSAMBLA BRLOGA

V ansamblu Brloga smo mislili tudi na jesenske dni. In tako sta posledično nastali dve novi pesmi primerni letnemu času. Prva ima naslov Stari kletar, druga pa Jurček. Besedilo za obe pesmi je napisal Aleš Hauc, melodiji in aranžmaja pa sta delo Bojana Lugariča. Pesmi že lahko poslušate preko radijskih valov ter spleta.

Ansambel Brloga

TOVARIŠTVO, SPOŠTOVANJE.

Kaj je to? Ali to še sploh obstaja?

Meseca maja letos smo se na pokopališču na Zgornji Velki, poslovali od gasilca Franca Maherja, dolgoletnega člana PGD PALOMA Sladki Vrh, v katerem sem članica društva tudi sama že skoraj 40 let. Udeležila sem se pogrebne slovesnosti in slovesa od gasilskega sotovariša, ker menim, da je to moja gasilska dolžnost in moralna obveznost.

Ne morem pa mimo tega, da se nekatera društva iz Zveze Slovenskih Goric Občine Šentilj pogrebne slovesnosti niso udeležile. Izjema so bili predstavniki PGD Ceršak, ki so bili edini, ki so to čast sotovarišu izkazali. Menim, da nekaj let trajajoči spori med društvi, ne morejo biti razlog in opravičilo za takšno potezo predstavnikov teh društev do dogodka, ki nima s tem sporom nič skupnega. Gasilska etika oz. dolžnost, zlasti predstavnikov društev je, da v takšnih primerih delujejo kot se to

spodobi, saj si vsak gasilec zasluži, da ga spoštljivo in z vsemi častmi pospremimo na zadnjo pot. Ne spori, ne zamere posameznikov ne smejo biti pri tem ovira. Ta poteza se mi zdi nespoštljiva in žaljiva. Ostaja grenak priokus svojcev pokojnega, ki bi si zaradi tega neljubega dogodka zaslužili mogoče tudi kakšno opravičilo.

Na koncu mojega pisanja je moje osebno mnenje in prepričanje, da spori ne vodijo nikamor. Nekoč smo bili gasilci prijatelji, tovariši ter se zabavali na tekmovanjih in raznih prireditvah. Za svoje prostovoljno delo smo bili poplačani moralno, in sicer z dejstvom, da smo se preprosto imeli »fajn«. Vsi dogodki so ostali v lepih spominih. Kako tudi ne, saj smo skupaj preživeli veliko lepega in manj lepega, a smo slabe trenutke znali na nek dober način odpraviti in pozabiti ter oditi naprej brez zamer.

Kako pa je danes? Delovanje gasilcev in sama tekmovanja niso več tisto, kar so nekoč bila. Tudi zaključki tekmovanj niso tako veseli, kot so nekoč bili in druženja niso več tako dobrodošla. Preprosto nismo si več prijatelji, ...

Ne moremo se vedno znova izgovarjati, da je za vse stvari kriva današnja politična situacija. Po mojem to ni res, saj smo mi tisti, ki si takšne ali drugačne prizore ustvarjamo sami. In kaj si želim?! Seveda naj se takšen primer ne zgodi več. Naj pokojni gasilci ne čutijo slabih odnosov med gasilskimi društvi in gasilci. Bodimo si vsaj takrat prijatelji in tovariši, če že v vsakodnevnem sodelovanju to ne deluje.

Dajte vsi gasilci in gasilke pozabite zamere, beseda oprostni ni težko izgovorljiva, pogledajte si v oči in si podajte roke ter začnimo znova. Veselo, prijazno, tovariško, prijateljsko, ...

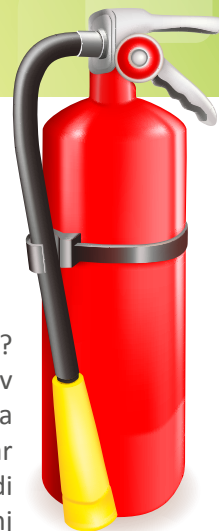
In tako si po vsem tem pisanju lahko postavimo vprašanje, ki sem si ga zastavila že v naslovu: »Tovarištvo, spoštovanje. Kaj je to? Ali to še sploh obstaja?«

Pozna kdo pravi odgovor? Pa ne samo gasilci, tudi drugi krajani Občine Šentilj, ...

Vse to pisanje ni povezano z nikomer, temveč le z menoj. Vse to je zraslo na mojem »zelniku«.

Lep spoštljiv in tovariški gasilski pozdrav vsem gasilcem. Upam, da tudi ta članek ne bo pri nekaterih prožil spor ali zamero in da bom na naslednjem srečanju gasilcev vseeno dobrodošla.

Sonja Šiker – gasilka PGD Sladki Vrh

AVTO KAISER

AVTOKLEPARSTVO • AVTOLIČARSTVO

g: +386 (0) 31 881 889

t: +386 (0) 2 729 27 77

e: info@avto-kaiser.si

w: www.avto-kaiser.si

f: facebook.com/AvtoKaiser

Avto Kaiser, d.o.o.
Industrijska ulica 18
2230 Lenart

CENITVE

PO SISTEMU QUICK CHECK

ZAVAROVALNICA MARIBOR

Zavarovalnica Tilia, d.d.

Zavarovalnica Adriatic d.d. - Članica SIGMA IO Group

ZAVAROVANJA VOZIL

MARKO HAFNER s.p.
zavarovalni zastopnik

OTROKOM IN MLADINI ŽELIMO OMOGOČITI KAKOVOSTNO PREŽIVLJANJE PROSTEGA ČASA

Živimo v obdobju, ko vsakdo čuti, s kakšno hitrostjo in veličino se dogajajo spremembe v družbi, kraju, našem delovnem okolju, krogu prijateljev, v šoli, v družini, ... Če primerjamo življenje otrok in mladostnikov nekoč in danes, so določene zadeve povsem neprimerljive. Otroci in mladi smo bili nekoč lačni vsega, kar nam je bilo ponujeno v času po šoli, danes je vsega na pretek, starši pa smo vse bolj obremenjeni in nam za aktivno preživljanje prostega časa z njimi zmanjkuje časa. Žal je kruta realnost, da vse več otrok in mladostnikov preživi ves popoldan za računalnikom. Seveda še zdaleč to niso edine pasti in pritiski, ki prežijo na mlade v tej družbi. V NK Paloma, kjer se v največji meri ukvarjamo z vzgojo mladih nogometašev, to čutimo na različne načine, skušamo zadeve obrniti na bolje, velikokrat nam uspe, žal vse pogostejše pa mladi danes raje počno druge stvari, ki niso povezane z rekreacijo, športom, zdravim načinom življenja ...

NK Paloma je stopil v novo tekmovalno sezono z novimi močmi v organizacijskem smislu, s prenovljenim klubskim prostorom in selekcijami od U6 do kadetov, člansko selekcijo in veterani. Članska ekipa, ki v letošnjem letu tekmuje v okviru MNZ Maribor (preteklo sezono v Štajerski ligi v okviru MNZ Celje), dosega dobre rezultate, vzdušje v ekipi je na najvišji ravni. Verjetno je razlog tudi v tem, da po dolgem času ekipo sestavljajo večinoma domačini, ki jih poleg nogometa družijo še druge stvari. Prav takšen ekipni duh veje tudi iz vrst naših vzornih veteranov, ki so gonilo tega kluba. Vedno odlični v igri, dobro organizirani in pripravljeni pomagati pri delu v klubu, takšni so veterani našega kluba!

Največje bogastvo in prihodnost kluba so seveda otroci in mladostniki, ki jih po zaključku trenažnega procesa želimo v največji možni meri priključiti članski ekipi NK Paloma. Žal beležimo v času od 15 let naprej, ko otrok začne obiskovati srednjo šolo, velikosip. Kljub prilagodljivosti strokovnega kadra načinov vadbe, iščejo mladostniki izgovore in razloge, kot so "danes sem utrujen", "nimam prevoza", "saj nas ne bo dovolj", in tako dalje. Žal pa popoldan, namesto ob šolskih knjigah ali vsaj kakšni drugi obliki rekreacije, preživijo za računalnikom, pogosto z igranjem računalniških iger z nogometno vsebino. Tega problema smo se letos lotili skupaj z NK Šentilj, kjer smo za zagotavljanje zadostnega števila igralcev mladince organizirali v Šentilju kadete pa v Sladkem Vrhu. Izredno veseli smo bili, da smo lahko registrirali 3 kadete iz Šentilja, a je veselje splahnelo, ko kljub organiziranemu prevozu do Sladkega Vrha na treninge in tekme in nekaj prijateljskih tekem v Šentilju, še ni prišlo do zelene realizacije. Nekoliko večje upanje daje mladinska selekcija, kjer iz Sladkega Vrha v Šentilju redno trenira vsaj polovica v Šentilj pre-registriranih igralcev. Nikakor ne želimo izpostavljati težav, pač pa vse starše, ki zagotovo prebirajo glasilo, pozvati, naj vendarle podprejo prizadevanja obeh klubov in pomagajo svojim mladostnikom s tem, da jih spodbujajo k rekreaciji, ne glede na to, kje poteka. Če so pa kakršnekoli težave, smo se o njih vedno pripravljeno odkrito pogovarjati.

Iz kraja, tudi iz nogometnih vrst, prihajajo različne pripombe in mnenja poznavalcev in ljubiteljev nogometne igre v zvezi z delovanjem in organizacijo klubov. Vse zainteresirane vabimo v Športni park Sladki Vrh, da si ogledajo kakšno tekmo, treninge, naše

prostore, začutijo naša prizadevanja, žal tudi vse pogostejše težave, s katerimi se v teh časih soočajo mnoga društva ter svoja mnenja izmenjajo tudi z nami. Delo članov društva je izključno prostovoljno in morda nam zaradi časovnih pritiskov in splošnega stanja v družbi kdaj ne uspeva tako kot bi želeli, zato bomo veseli vsakršne nove ideje, mnenja, pa četudi graje, ki naj bo iz oči v oči. Vse zainteresirane deklice in dečke ter njihove starše pa vabimo k vpisu v Nogometno šolo NK Paloma. To lahko storite vsak ponedeljek, sredo in petek ob 18. uri v Športnem parku Sladki Vrh ali pa nas pokličite na 031 774 902 oziroma pustite svoje sporočilo s kontaktnimi podatki na nkpaloma.sladkivrh@gmail.com.

Aleksandra Muster,
predsednica NK Paloma

USTVARJAMO ZMAGOVALCE JE MOTO NOGOMETNEGA KLUBA ŠENTILJ

Klub je v manj kot v treh letih naredil veliko korakov naprej in je na najboljši poti k cilju – postati priznana »valilnica« talentiranih nogometašev.

Za njihov nadaljnji nogometni, in tudi osebni razvoj, smo se v klubu maksimalno potrudili. Poudarek je na odličnosti, strokovnosti in vrhunskosti na vseh ravneh. Ob popolni angažiranosti vseh članov kluba je cilj postati najboljši klub na področju Slovenskih goric, kasneje pa tudi širše. Želja je, da postanejo nogometaši, ki bodo končali s trenažno-tekmovalnim procesom pri NK Šentilj, tekmovalno konkurenčni. Mlade nogometaše je zato potrebno ustrezno tehnično, taktično, kondicijsko in tudi osebno usposobiti. Osnova vsega je vzgoja, učenje, treniranje in izobraževanje mladih ljudi (nogometašev) v okviru športnih in socialnih vidikov.

Vsekakor se pri NK Šentilj nikoli ne mislimo zadovoljiti z doseženim, ampak stremimo k vedno novim znanjem, ki bodo pripomogla k temu, da bo klub sčasoma postal med bolj organiziranih klubov, tako v tem delu Slovenije kot tudi širše. Tega pa pri NK Šentilj ne želimo doseči z igro na rezultat, temveč s kakovostnim delom na vseh področjih. Posledica takega dela bi morale biti tudi zmage na igriščih.

Ekipe NK Šentilj bodo igralce napadale, hiter in kombinatorni nogomet. Vse bo podrejeno temu, da bodo fantje sčasoma pripravljeni tudi

za dokazovanje v članski konkurenci.

NK Šentilj bo v tej sezoni imel skoraj vse selekcije razen kadetov, od U-8 do U-19. Selekcije se redno udeležuje številnih turnirjev. V zadnjem letu so uvrstitve na turnirjih spodbudne.

Letošnjo sezono smo v tekmovalno MNZM prijavi še eno novo ekipo, in to je selekcija mladine. Ekipo smo sestavili s sodelovanjem sosednjega kluba NK Paloma, kot tudi kadetsko ekipo, ki nastopa za NK Paloma. Selekcija U-15, po starem (U 14) pa sodeluje z NK Železničar. Letošnjo sezono smo naredili velik korak naprej pri mlajših selekcijah. Ves ta trud se je tudi poplačal, saj so nas na MNZM uradno registrirali kot NŠ Šentilj. Tega v Šentilju še ni bilo in hvala vsem, ki ste kakorkoli k temu prispevali svoj delež.

Žal pa letos ni v tekmovalnem delu članske ekipe, kjer je potrebno reorganizirati določene stvari in strniti vrste z igralci, ki želijo igrati nogomet. Pri tem pa dostojno zastopati klub, za katerega igrajo. To bo zelo hitro, saj bo enoletni oziroma deset mesečni premor hitro minil in upamo, da nam bo uspelo sestaviti ekipo, ki bo naskakovala uvrstitev v višjo ligo.

Rad bi pohvalil delo strokovnega kadra kluba. Svoje naloge opravljajo zelo dobro, klubu so zvesti. Brez korektnega odnosa in vsaj delčka entuziazma namreč ni mogoče uspeti. Filozofija kluba je natančno določena. Naša želja je, da bi v športnem duhu vzgojili čim več izvrstnih nogometašev. V članski ekipi, ki bo slej ali prej postala

realnost naš cilj namreč ne bodo najvišja mesta in najvišje lige, temveč afirmacija igralcev. V najbolj kritičnem času, po koncu mladinskega staža, se zaradi raznih pritiskov in težav »izgubi« ogromno kakovostnih nogometašev. Pri nas bodo slednji dobili priložnost za igro. Vse bo odvisno od nogometašev in njihovih trenerjev. Klub jim bo za doseg cilja omogočil vse, kar bo potrebno.

Ne bi ocenjevali treningov v drugih klubih. Pri nas poskušamo delati čim bolj kvalitetno, se pravi, da ima delo nek smisel – začetek in konec. Vsak trening je skrbno načrtovan in je narejen po programu, tako da ima točno določen cilj. Igralcem poizkušamo nuditi čim širšo nogometno pripravo. Prepričani smo, da lahko le na ta način igralec kasneje postane dovolj kompleten za igro.

Prepričani smo, da je tako organizacija kot tudi vsebinsko delo z mladimi v našem klubu na višji ravni kot drugje. Na mnogih področjih funkcioniramo bolje, kot je okolje navajeno, in to nam iz dneva v dan priznava vse več ljudi, ki se na nogomet spoznajo, počasi pa to spoznavajo tudi starši in otroci. Svojim igralcem nudimo kar se da kakovosten proces vadbe. Težimo k temu, da bi imeli naši igralci kar najboljše pogoje za nogometni in osebni razvoj.

Vsi, ki bi želeli svojega otroka vpisati v NŠ Šentilj lahko to storite vsak ponedeljek in sredo med 16. in 18. uro, na sedežu kluba ali pa nam pišete na 1933nk.sentilj@gmail.com.

NK Šentilj
Bojan Kovačič

Zaključek 2013 in starši v vlogi svojih otrok.

S PSOM V PASJO ŠOLO

Novo Kinološko društvo Šentilj

V Šentilju se je zadnja leta število psov zelo povečalo. Njihovi lastniki imajo sedaj možnost in priložnost poskrbeti tudi za njihovo ustrezno vzgojo, saj se morajo psi naučiti pravilnega vedenja v urbanem okolju.

V dolini pod Brlogo je že pred časom Fredi Herega uredil prikupen poligon za vadbišče, temu pa je sledila pobuda ljubiteljev psov, da se le ta izrabi za ustrezno šolanje psov, v ta namen pa se naj ustanovi kinološko društvo.

V njem za šolanje psov, njihovo pripravo na tekmovanja, usmerjanje in strokovno dajanje nasvetov lastnikom skrbi Marjan Ulbl. Marjan Ulbl je precejšen del svojega življenja posvetil psom, ukvarjanju z njimi, njihovemu šolanju in dosegel že zavidljive rezultate. Psi ga spremljajo že od otroštva, njegova aktivna pot v kinologiji se je začela s psom, ki sta mu ga starša kupila leta 1978. To je bil rodovniški nemški ovčar z vso potrebno dokumentacijo. Marjan se je včlanil v Kinološko društvo Maribor in začel svojo psičko Čedo aktivno šolati. Po nekaj letih, po šolanju in udeleževanju vseh razstav je opravil začetni tečaj za pomočnika vodje vrste (vodnika za šolanje psov). Tako sta s psičko izpolnjevala vse pogoje za tekmovalca in imela potencial za slovensko reprezentanco. Vendar so se pri psički začele težave s kolki in veterinar jima je odsvetoval nadaljnje aktivno delo. Kmalu so mu starši pomagali do novega psa, s katerim bi lahko aktivno delal, ga šolal in z njim tekmoval. Na začetku so imeli pomisleke glede dveh nemških ovčarjev v stanovanjskem bloku. Opravil je nadaljevalni tečaj, postal samostojni vodja in njegova kinološka pot se je začela vzpenjati. Začel se je ukvarjati z vzrejo psov, pri KZS registriral Psarno Palomsko za uradno vzrejo nemških ovčarjev. Psov je

bilo veliko, z mnogimi se je tudi sam udeleževal specialnih razstav nemških ovčarjev pri nas in v tujini. Še zmeraj pa je najbolj užival v šolanju psov in želel tekmovali v šolanju s psi vseh pasem. Zato je leta 1990 ustanovil Društvo ljubiteljev psov Lajka in bil eden prvih, ki je takrat začel samostojno pot na tem področju. Društvo je aktivno delovalo in bilo uspešno do leta 1998, ko so morali prenehati z delom zaradi pomanjkanja prostora. O njegovi predanosti govori tudi dejstvo, da je bil eden prvih, ki je svojemu psu, skupaj s strokovnimi delavci zasebne veterinarske bolnice v Topolšici, skušal pomagati s kemoterapijo, ko je izvedel, da je pri 13 letih zbolel za rakom. Bolezni niso premagali in izguba psa je bila boleča. Kakšno leto po tem sta s partnerko nabavila dva nova nemška ovčarja in Marjan se je ponovno začel aktivno ukvarjati z razstavami in nekoliko kasneje še s šolanjem. Psa sta bila razstavnici tip pasme, njegov interes pa je bil bolj usmerjen k šolanju. Ob njem se je znašel še nemški ovčar, ki spada v delovno skupino te pasme. Z njim ima visoke cilje in želje za tekmovalca, kar pa zahteva veliko dela, volje in predvsem vztrajnosti pri šolanju.

Marjan se redno udeležuje dodatnih izobraževanj v tujini pri svetovno priznanih tekmovalcih in strokovnjakih. Rad poudarja, da je psa potrebno šolati, zanj imeti čas in ogromno potrpežljivosti, saj je pes živo bitje, ki ti je neverjetno naklonjeno in ima, tako kot človek, svoje dobre in slabe trenutke. Odnos med psom in lastnikom mora temeljiti na medsebojnem zaupanju in prilagajanju.

Šolanja psov se pri kinološkem društvu Šentilj udeležujejo že mnogi. Tudi tisti, ki so omogočili ustanovitev društva. Med njimi so tudi Tomaž Pregl, Silvo Flakus, Fredi Herega, Bojan Belna in Edvard Čagran. V društvu vam nudijo vse, kar je potrebno za pravilno vzgojo in učenje psa. Psa in vas naučijo ustreznega vedenja v urbanem okolju, pripravijo vas za razstave ali prisluhnejo vašim željam in intenzivno delajo z vami in psom, da bi bili uspešni na tekmovanjih. Ne odlašajte! Če imate psa, ste zanj odgovorni, morebitne težave pa lahko rešijo v Kinološkem društvu Šentilj.

Bogdana Pribevski

MARIJA SNEŽNA »ON TOUR« 10. - 12. 5. 2013

Zbrani člani FS Marije Snežne smo se v petkovih popoldanskih urah pred kulturnim domom v Sladkem Vrhu dokončno odločili ter spakirali vse potrebno, s ciljem, da bomo ponosno zastopali naše kraje in kulturne običaje tudi zunaj naših meja. Spotoma so se nam pridružili še sosednji prijatelji in z združenimi močmi smo bili pripravljeni na vse. Pot od Sladkega Vrha do Divače, natančneje Ocizle, je minila hitro in brez večjih težav. Prispeli smo na kraška tla, kje je stal hostel Ocijski raj, obdan z burjo in svežim zrakom borovih dreves. V tako lepo urejenih prostorih in prijaznostjo domačih smo večere preživeli kot ena velika srečna družina.

Drugega dne smo se zbudili v deževno sobotno jutro, vse je že dišalo po sveže skuhan kavi in obilnem zajtrku. Enega za drugim nas je prijeten vonj zvalil iz postelj k mizi, kjer smo tudi dorekli, da nas dež že ne bo ustavil od izpolnitve začrtanega programa. Kmalu za tem smo že bili pripravljeni za odhod proti Trstu. Sledil je ogled idiličnega gradu Miramare tik ob morju, ki ga je dal zgraditi Maksimilijan Habsburški. Ko smo se sprehajali po starih zaprašenih in razkošnih sobanah, ki se še danes bohotijo s takratnim bogastvom Habsburžanov, si je vsak od nas za hip in po tiho zaželel skočiti v tiste čase in v čevlje kralja. Tabla za izhod pa je hkrati pokazala smer iz sanj. Ker nam z obiskom gradu še niti približno ni uspelo osvojiti Trsta, smo se odpravili tudi na sprehod po tržaških ulicah in trgih, kjer je bilo tisti dan vse polno obiskovalcev in

dogodkov. Že rahlo utrujeni, smo za trenutek posedli s sladoledom v roki, skozi oblake je »prikukalo« tudi toplo sonce in tako smo v popolnem trenutku bili pripravljeni na odhod iz našega, zdaj osvojenega Trsta. Pot nas je vodila v domač Portorož, po dobri večerji in kratkem sprehodu pa je sledilo še čofotanje v morju. Nekaj opogumljenih članov je veselo zavihalo hlačnice in se podalo v morske gladine na prijetno olajšanje stopal. Zadovoljni z izkupičkom dneva, smo se veselo vrnili v naš kraški raj, kjer smo si uživali ob prijetnem družabnem večeru ter našemu članu pripravili rojstnodnevno presenečenje.

Sledil je dan, poln pričakovanj in grenkobe, saj je bil zadnji, in hkrati najpomembnejši. V dopoldanskem času smo si vzeli urico časa in jo namenili še zadnjim vajam, naše vrle kuharice pa so nam ob tem pripravile, tako kot vedno, odlično kosilo. Sledilo je še pakiranje in kmalu smo se poslavljali od našega dvodnevnega kraškega raja. Sonce se nam je že smejalo, ko smo prispeli v malo vas, Dolino pri Trstu, ki jo zasedajo predvsem slovensko govoreči prebivalci. Tu se je te dni odvijala velika vaška prireditev Majenca, postavljanje 15-metrskega mlaja, ki poteka nekoliko drugače kot drugod. Gre za praznik pomladi in mladosti, ki bojda izhaja celo iz poganskih obredov rodnosti, med vaščani pa je pridobil še izraziti narodnoobrambni pomen. Okoli postavljenega mlaja, kjer se je zbirala presenetljivo velika množica obiskovalcev, smo zaplesali tudi folklorniki. Predstavili smo se z

že znano odrsko postavitvijo iz našega kraja, med katerimi sta bila tudi ples Velški štajeriš in Velška polka. Prikazali smo tudi pustni običaj iz Ptujkega polja in publiko navdušili s kurentom. Po predstavljenem smo bili ponosni, da smo bili del te dolgoletne tradicije, ki živi predvsem na plečih mladih vaščanov. Še preden smo se poslovili od prijaznih domačinov, smo se z občudovanjem zazrli v Majenco, ki je vabila v tako majhen kraj, tako veliko množico obiskovalcev. Padla je še ena odločitev, sem se spet vrnemo!

Avtor: Katarina Vajngerl

TRST

Foto: Katarina Vajngerl

MAJENCA v Dolini

Foto: Katarina Vajngerl

DELO DU ŠENTILJ V LETOŠNJEM LETU

V mesecu aprilu smo imeli zbor članov našega društva, na katerem smo pregledali naše delo v preteklem letu in sprejeli program dela za letošnje leto. V skladu z njim smo letos organizirali dva izleta, letovanje v Izoli, pohod ob Muri, obisk jubilarov, kopanja v Radencih

in Banovcih, piknik upokoјencev ter se udeležili dvodnevnega izleta za upokoјence naše občine. Upokoјenke so nadaljevale z delovanjem ročnodelskega krožka, upokoјenci pa z igranjem taroka. Prav tako so nadaljevale z delom prostovoljke v akciji Starejši za starejše in se udeležile

srečanja prostovoljk na Sladkem Vrhu. Upravni odbor društva je imel 26. maja sejo, na kateri je sprejel zapisnik zbora članov in sklepe za nadaljnje delo. Med njimi tudi sklep, da v okviru ohranjanja zgodovinskega spomina organiziramo razstavo starih slik Šentilja.

Letovali smo v hotelu Delfin v Izoli. Zanimanje za letovanje je bilo letos manjše, kot smo pričakovali. Kljub temu pa smo se odločili, da organiziramo letovanje tudi naslednje leto. Zanj smo dobili termin v mesecu juniju in upamo, da se bomo takrat lahko kopali tudi v morju in da se bo letovanja udeležilo več upokoencev. Ker je bilo letos morje prehladno za kopanje, smo se kopali v notranjem bazenu z morsko vodo in delali pohode po Istri. Bili smo tudi na pohodu Marezige – Lopar – Marezige, ki so ga organizirali ob prazniku refoška v Marezigah. Seveda smo poskušali tudi refošk in moram reči, da je bil dober. Poleg tega pohoda smo imeli še pohode iz Izole do Žusterne, iz Izole do Strunjana, iz Lucije do Sečoveljskih solin in iz Pirana do Izole. Izkoristili smo tudi ponudbo in se z barko peljali do Pirana. Tako smo lahko videli Strunjanski klif tudi z morske strani.

Iz Šentilja smo zaradi slabega vremena letos organizirali samo en pohod. Z avtobusom smo se zapeljali do Murskega Dvora in tam z brodom v Avstrijo. Po avstrijski strani smo nato šli ob Muri do Špilja. V Špilju smo prekoračili mejo in se po poti nad pokopališčem vrnili v Šentilj. Na pohodu nas je bilo 15 upokojenk in upokoencev. Pot je lepo vzdrževana, večinoma položna in primerna za starejše ljudi.

Na prvem letošnjem izletu smo obiskali Prekmurje. Zanimanje za izlet ni bilo tolikšno, da bi napolnili vse sedeže v avtobusu. Bilo nas je 41. Ogledali smo si grad v Gradu. Zanj pravijo, da je največji grad v Sloveniji. Včasih je bilo v njem toliko sob, kolikor je dni v letu. Grad postopoma obnavljajo, v njem sta urejena dva apartmaja, viteška dvorana, muzejski in upravni prostori.

Na poti do Ižakovcev smo se ustavili v Murski Soboti in si jo na hitro ogledali. V Ižakovcih smo šli na Otok ljubezni in si ogledali plavajoči mlin na Muri. V njem še občasno meljejo pšenico. Popeljali smo se tudi z brodom čez

reko Muro. Tam je bila posneta tudi spodnja slika. Na njej je tudi edini plavajoči mlin na Muri v Sloveniji.

Po kosilu smo se zapeljali v romsko naselje Kamenci, kjer so nam domačini predstavili svoje plese in običaje ter nas seznanili s svojimi pogledi na življenje.

Udeleženci izleta smo bili z njim zadovoljni.

Letošnjega dvodnevne izleta vseh DU v naši občini se je udeležilo tudi 14 članov našega društva. Ogledali so si znamenitosti južnega dela Poljske. Izlet je organiziralo DU Velka.

Za drugi izlet našega društva je bilo več zanimanja kot za prvega. Avtobus smo napolnili, bilo nas je 47. Najprej smo si ogledali Frohnleiten, nato pa največje romarsko središče v Avstriji Mariazell. Tam smo v baziliki Device Marije videli tudi lipov kip, ki ga je leta 1157 prinesel menih Magnus v Zellertal in je zaradi njega kraj postal romarsko središče. Pred cerkvijo v Mariazelli smo se tudi slikali.

Po kosilu v Mariazelli smo se odpeljali v Melk, kjer smo si ogledali benediktinski samostan. Ime kraja Melk naj bi bilo slovanskega izvora. Leta 1989 je samostan praznoval 900. obletnico obstoja. Samostan je prenovljen in je prilagojen turističnim potrebam.

Na cesarskem stopnišču in hodniku so razstavljene slike Habsburžanov. V nekdanjih cesarskih sobah je prikazana zgodovina samostana in njegove znamenitosti. Največji zaklad samostana je križ iz Melka.

Na koncu cesarskih soban je bogato poslikana Marmorna dvorana, ki je včasih bila obednica in sprejemnica. Iz nje smo prišli na teraso, s katere je lep pogled na mesto Melk in pročelje samostanske cerkve.

Samostanska knjižnica hrani okoli 100.000 knjig, 1.800 rokopisov in 750 prvotiskov in je tudi lepo poslikana. V samostansko cerkev, katere zavetnika sta s. Peter in Pavel, smo prišli po zavutih stopnicah. Cerkev je bila obnovljena leta 1987.

Ogled samostana smo zaključili z ogledom parka, od koder smo se nato odpeljali proti Badnu pri Dunaju. Tam smo bili vsi presenečeni nad cvetočimi vrtnicami v mestnem Rosariumu. Ogled Badna smo končali v zdraviliškem parku. Mesto je poznano po termalni vodi, ki vsebuje dosti žvepla. Njeno zdravilno moč so uporabljali že stari Rimljani.

V Badnu pri Dunaju se mi nismo kopali, kopali pa smo se v Radencih in Banovcih. Skupno kopanje v Radencih organizira vsako prvo sredo v mesecu gospa Olga Hercog. Letos pa je izvedela za ugodno ponudbo

za kopanje upokojencev v Banovcih. Kopališče je vstopnico za celodnevno kopanje s kosilom ponudilo po ceni 14 €, in to za dve osebi. Ta cena je veljala samo ob četrtnih. Ni nam bilo težko prestaviti kopanje s srede na četrtek, zato smo se 05. 9. 2013 odpeljali z avtobusom na kopanje v Banovce. V avtobusu nas je bilo 44 kopalcev. Imeli smo srečo z vremenom, bilo je sicer malo oblačno, vendar dovolj toplo, da smo uživali ob in v bazenih. Za kosilo smo dobili pol ocvrtega piščanca. Večina ga ni mogla pojesti in

je ostanek odnesla domov. Nekateri udeleženci so bili tako navdušeni nad kopanjem, da so predlagali, da bi kopanje ponovili v oktobru. Zaradi vremena smo se dogovorili, da kopanje v Banovcih ponovno organiziramo junija in septembra 2014. V Banovcih nimajo strehe nad velikim plavalnim bazenom.

Od letošnjega zbora članov do datuma, ko pišem ta članek, so dočakali 80. letnico naši člani Angela Ribič, Jožef Očkerl, Jakob Ajlec,

Janez Plesnik, Marija Romič in Franc Berač, 90. letnico pa Zofija Črnčec, Alojzija Pestiček in Ana Kolar. Vse smo obiskali, jim čestitali za visoki jubilej in jim želeli vse najboljše za prihodnost.

**Predsednik DU Šentilj,
Ivan Velikogne**

ČEBELARSKO POTEKANJE OB TROMEJI

Na s soncem obsijano majsko soboto smo se čebelarji ČD Velka - Sladki Vrh podali na naš tradicionalni izlet. Odločitev je padla, da si letos ogledamo Tromejo, nekako pozabljeno s strani slovenskih turistov.

Na pot smo se podali že zgodaj zjutraj in se peljali preko Krajinskega parka Goričko ter Zgornjega in Spodnjega Senika do Monoštra, kulturnega in upravnega središča Porabja. Pritegnila nas je predvsem slikovita cerkev sv. Gotharda in domač sprejem v slovenskem Hotelu Lipa, ki smo ga ob osamosvojitvi pomagali zgraditi prav Slovenci.

Po pogostitvi smo zapustili Madžarsko in se odpravili v avstrijsko Gradiščansko, katere pokrajina je mozaik najrazličnejših sadovnjakov, prepletenih z brezmejnimi vinogradi.

Pot nas je vodila do čebelarskega mojstra gospoda Ulza, ki čebelarji s preko 200 družinami. Po kratki predstavitvi in ogledu čebelarstva so nas pogostili še z njihovimi dobrotami. Čebelarji smo se med seboj strinjali, da si prav tega čebelarskega mojstra lahko vzamemo za zgled, saj lahko to ustvariš le s pridnimi rokami in podporo družine.

V poznem popoldnevu smo pot nadaljevali po avstrijski Štajerski, se z gondolo povzpeli na grad Riegersburg, posladkali z ročno izdelanimi čokoladicami in ogledali zbirko strastnega zbiratelja starin v Hof bei Straden.

Zvečer smo izlet zaključili z obilnim kmečkim narezkom v vinotoču v vasici Ratchendorf, si ogledali njihov mini živalski vrt, poln eksotičnih živali, in se ob sončnem zahodu vrnili nazaj domov polni vtisov minulega dne.

Ogled čebelarstva Ulz
(vir: Matjaž Fliser)

**Naj medi,
Barbara Okrogelnik,
predsednica ČD Velka-Sladki Vrh**

VABILO NA DOGODKE TURISTIČNEGA DRUŠTVA CER

Spoštovani občani, vabimo vas, da se nam v soboto, 5. 10. 2013, ob 14. uri pridružite na kostanjevem pikniku pred zgradbo Krajevne skupnosti v Ceršaku. Tudi letos bomo izvedli delavnico za noč čarovnic, ki bo potekala v četrtek, 31. 10. 2013, v dvorani KS Ceršak.

Miklavževanje, ki se odvija v začetku decembra, bo tudi tokrat dogodek, ki bo razveselil številne otroke, zato ne pozabite nanj. Vsa vabila z datumom in uro pričetka dogodkov bodo objavljena tudi na spletnem portalu občine Šentilj.

Vaše TD Cer

POTAPLJAŠKI TABOR PDK, OD 02. 10 – 06. 10. 2013

Potapljaško društvo Kamnica se ob uspešno zaključenem potapljaški taboru zahvaljuje podjetju Paloma, d. d., ki nam je pri izvedbi izredno pomagalo.

PALOMA ŠE ENKRAT HVALA!

Robert Tišler

7. KOLBIČEVA LIKOVNA KOLONIJA STOLETNICA ROJSTVA »JEŽOVEGA GABERLA« S SPODNJE VELKE

Likovna sekcija Kulturno umetniškega društva Gabrijel Kolbič Zgornja Velka, ki jo vodi Jože Horvat s Spodnje Velke, je 5. oktobra pripravila in izvedla 7. Kolbičevo likovno kolonijo v Methansovi hiši v Zgornjem Dražen Vrhu. Udeležencev je skupno bilo kar šestnajst, s svojimi deli pa so se skušali pokloniti spominu na letošnjo stoletnico rojstva akademika in profesorja Gabrijela Kolbiča s Spodnje Velke, katerega ime si je privzelo domače kulturno umetniško društvo.

Ustvarjanje novih likovnih del šestnajstih udeleženk in udeležencev (Cecilija Bernjak, Zdravko Dolinšek, Jože Foltin, Jože Horvat, Jožica Kerenc, Ervin Kralj, Srečko Majcenovič, Filip Matko Ficko, Marko Matko Ficko, Leopold Methans, Tatjana Mijatović, Arpad Šalamon, Rozina Šebetič, Jasna Šosterič, Heda Vidmar Šalamon in Nada Zidarič) je potekalo od 9. do 15. ure, ko je se je v galerijskih prostorih Methansove hiše pripravilo razstavo novo ustvarjenih del. Ob 16. uri so zapeli pevci KUD Gabrijel Kolbič, vse je pozdravil župan Občine Šentilj Edvard Čagran, program je povezovala Mojca Methans, ki je prebrala besedilo o spominu na Gabrijela Kolbiča izpod peresa Jožeta Horvata (V spomin Gabrijelu Kolbiču ali Moje srečanje z Ježovim Gaberlom, zapisano novembra 1998 v Spodnji Velki), a razstavo je odprla hčer umetnika, Gabrijela Kolbič Prinčič.

Do krajevnega praznika Zgornje Velke so tokrat nastala dela 7. Kolbičeve likovne kolonije bila na ogled v Methansovi hiši, od tedaj naprej pa v poročni dvorani pri Mariji Snežni.

Filip Matko

Fotografija: Leopold Methans

UJEMI RITEM SVETA DOMA 2013

Leto je bilo naokoli in za člane EKD Snežna je napočil veliki dogodek, za katerega smo se pripravljali kar celo leto. Dogajalo se je v zadnjih dneh meseca junija, ko se je odvijal festival »Ujemi ritem sveta doma!«, na prireditvenem prostoru, na Zgornji Velki. Moramo omeniti, da si vsako leto belimo glave s tem, kako izboljšati prireditev, kaj ji dodati, kaj spremeniti. Obiskujemo tudi druge podobne festivale in povzemamo dobre rešitve, in to vse samo s ciljem, da bi na veliko mednarodno prireditev v občini, pritegnili ter s tem navdušili čim več obiskovalcev. Osredotočamo se predvsem na mlajšo populacijo, kateri želimo predstaviti folkloro, kot skupek plesa, športa, gledališča in glasbe ter nekaj kar bi morali ceniti in ohranjati v vsakem kraju, v vsaki kulturi.

Letos mineva tudi 5. leto od kar smo se člani EKD Snežna prvič podali v organizacijo tovrstnega projekta. Od tistega leta smo prireditev že precej nadgradili, saj prvo leto prireditev potekala le en dan, z gostovanjem le ene tuje skupine. Letos se je festival razširil na tridnevno kulturno dogajanje, kjer se je zvrstilo približno 300 nastopajočih, oziroma 10 različnih skupin. V vseh teh petih letih se je na odru predstavilo že kar 13 različnih držav: SRBIJA, MAKEDONIJA, UKRAJINA, POLJSKA, CIPER, ITALIJA,

FINSKA, RUSIJA, MEHIKA, ČILE, FILIPINI, KOLUBMIJA ter BENIN iz Afrike. Gostili smo tudi nekaj slovenskih skupin KROG iz Maribora, FS Krnica iz Svečine in pa otroško folklorno skupino iz OŠ Sladki Vrh, podružnica Zg. Velka. Na vse nastopajoče smo zelo ponosni, vsaka skupina se je pokazala z vrhunskim programom, saj so tudi otroške skupine, po zahtevnosti in dolžini programa, bile kos odraslim folklornim skupinam. Festival se je razširil v tridnevno dogajanje tudi po zaslugi drugih društev v občini Šentilj. V letu 2012 smo uspešno sodelovali s TD Klopotec Zg. Velka, letos pa smo sobotni oder prepustili pihalnemu orkestru občine Šentilj, Paloma, ki je gostila tudi pobrateno skupino iz Avstrije.

Priznamo, da takšna organizacija terja veliko potrpljenja, dela, žrtvovanja, kritik, kompromisov in skrbi, slednje predvsem glede stroškov. Letos smo npr. za celotno izvedbo porabili nekaj manj kot 10.000 EUR, kar pa je za tako majhno društvo s 25. člani, zelo velik zalogaj. Največji del stroškov pri festivalu predstavljajo ravno honorarji nastopajočih, avtobusni prevozi, ozvočenje in osvetlitev prireditvenega prostora ter pogostitev vseh nastopajočih. Zato se tudi ob tej priložnosti zahvaljujemo vsem, ki ste nam kadarkoli in kakorkoli pomagali s prispevki. V teh letih se vas je

zvrstilo več kot 50, predvsem pa se zahvaljujemo našim 13 donatorjem, ki so nam zvesto stali ob strani vseh pet let. Za prihodnje leto pa pripravljamo veliko posodobitev, in sicer nov pokrit oder, ki bo omogočil brezskrbno predstavitev plesalcev tudi v muhastih dneh sama postavitvev odra pa bo predstavljala manj skrbi in manj zgubljenega časa. Oder bo ob tem na voljo tudi vsem ostalim neprofitnim organizacijam. Za tako velik projekt se EKD Snežna s težavami poteguje za pridobivanja nepovratnih evropskih sredstev, preko Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja. In na koncu se boste morda vprašali, tako kot mi že nekaj krat, zakaj sploh vztrajati? Odgovor je, ker želimo kraju nekaj dati, ga spomniti na lepe trenutke, saj tam kjer je volja je tudi pot. Predvsem pa želimo pustiti nekaj, ne samo kraju temveč domačim ljudem. Puščamo spomin tudi vsem tistim, ki naš festival obiščejo, na njem predstavijo svojo kulturo, svoje ljudsko izročilo ter svoje sporočilo. Ženejo nas misli, občutki in pozitivne besede, ki jih delite predvsem vi, ki te noči preživite skupaj z nami iz tribun. Neprecenljiv je občutek, ko na kocu vsi nastopajoči skupaj, ob bučnem aplavzu publike, zaplešemo še tisti zadnji ples in se postavimo roko ob roki, vsi drugačni, vsi ponosni, vsi pod enim žarometom luči, tukaj gor na malem odru na Zg. Velki.

Avtor: Katarina Vajngerl
Foto: Studio Jolli

ZLATA VRTNICA

Hortiklturno društvo Maribor opravlja ogled urejenosti okolja v osemnajstih sodelujočih občinah, med katerimi je tudi Občina Šentilj. V lanskem letu so opravili 370 ogledov in sicer individualne hiše, vzgojno izobraževalne ustanove, prostovoljna gasilska društva, občine, zdravstvene domove, krajevne skupnosti, kmetije, turistične kmetije, izletniške kmetije, domove za starejše občane, podjetja, gostinske lokale, skupnosti stanovalcev, cvetličarne, vrtnarije, botanične vrtove in župnije. Vsem so podelili pohvale.

Vsako leto pa podelijo tudi 25 zlatih priznanj. To so priznanja za dolgoletna prizadevanja pri urejanju okolja. Letos je ocenjevanje za Zlato vrtnico praznovalo 50 let.

Skupinska slika s podelitve Zlate vrtnice: Marija Paulič iz Spodnje Velke sedi prva z desne.

S ponosom lahko povemo, da sta med dobitniki Zlate vrtnice, ki je potekala na odru Narodnega doma Maribor, tudi občana šentiljske občine. Marija in Janko PAULIČ že vrsto let prejmeta

pohvale in priznaja za svojo lepo urejeno kmetijo na Spodnji Velki. Veliko truda je vložena v urejen vinograd, hlev, vrt ter cvetoče rože na oknih hiše in gredicah.

Lidija Š.

TURISTIČNO DRUŠTVO BRLOGA

Ob prebiranju tega glasila, smo že globoko v jeseni, pred nami so hladnejši dnevi, bela zima in nato bo zagotovo prišla tudi čudovita pomlad. Malce z nostalgijo se spominjamo druženj v toplih dnevih leta. Ti spomini nam naj grejejo srce in nam bodo v ponos ter primer, da lahko s skupnimi močmi postorimo veliko za nas in naš kraj.

Turistično društvo Brloga Šentilj je izpeljalo Ilgove dneve po načrtih ter z veliko delovne vneme. Zastavili smo si cilj, da dogodek naredimo bogat, prisrčen in odprt za vse krajanke in krajanje.

V petek, 30. 09. 2013, smo otvorili te dneve na odlični lokaciji pri družini Gaube, z dobro glasbo in okusno hrano. Seveda tudi kakovostne kapljice ni manjkalo.

Ob vsem tem smo bili priča strokovni predstavitvi rastlin, ki nam jih narava ponuja. O tem nas je natančneje podučil strokovnjak na tem področju, gospod Silvo Koder. Ko smo bili

obogateni z znanjem, smo lahko prisluhnili še gospe Petri Furlan, ki nam je na praktičen način prikazala učinke pravilnega ličenja.

Ves čas druženja pa nas je spremljala glasba, ob kateri si je prav gotovo našel vsak kaj zase in za svojo dušo. Vrhunec večera je bila skupina Marijači, ki so bili prava poslastica za zbrano družbo.

V soboto, 31. 09. 2013, je bila, ob 10.00 uri, razstava slik v avli Prosvetnega kulturnega doma v Šentilju, avtorja Stanislava Pleterška. Dan se je lepo nadaljeval s predstavitvijo konjenice, katera je privabila na ogled veliko krajanek in krajanov.

Zadnji dan Ilgovega je bil namenjen sveti maši v cerkvi svetega Ilja, kateri je maševal škof, dr. Smej ter družinu v starem delu Šentilja, kjer so bile predstavljene tudi stare šege in običaji kraja. Turistično društvo Brloga je prisotnim ponudilo brezplačno pokušino golaža, kateri je, kar prehitro pošel. Ob dobri kapljici in poskočni

glasbi, je bila nedelja popolna. Tudi vreme je bilo naklonjeno in ob jutranjem dežju, je le posijalo sonce. Dodobra nabrana kondicija je prišla še kako prav, saj so se Ilgovi dnevi zaključili z večernim druženjem Pod Brloga, kjer je za veselo druženje poskrbela klapa Maslina.

Tako, ti tradicionalni dnevi so za nami, za nami bo še Kresniška noč. Tudi za ta dogodek so bile priprave velike, dobrodelne pomoči članov društva in Kresničarov pa razsežna. Ob branju tega glasila, bo tudi ta dogodek za nami. Prepričani smo, da bo odličen. Kako je bilo, pa v prihodnjem glasilu.

V imenu Turističnega društva Brloga, vsem vse dobro, ostanite zdravi in negujte sožitje med seboj. Skupaj in podporno bomo zmogli več. Dobro se je spomniti slogana. Kdor daje, ta pridobiva.

Avtor: I.B.

TUDI LETOS TRADICIONALNI FESTIVAL NA MEJI

KUD Zid na meji in Juz*HOUSE Mureck sta 29. 6. 2013 od 16. ure na dvorišču gradu Trate organizirala Festival Na meji / An der Grenze 2013.

Nastopili so:

Brain Factory (A)

Skeebeep (SLO)

Kingsized Bastards (A)

Živi zid (SLO)

Milestones (A)

Rukola (SLO)

Jigsaw Beggars (A)

Bane & Dule (SLO)

SZD (SLO)

BluntmenAndTronic (A)

Festival na meji / An der Grenze je že tradicionalno sodelovanje dveh mladinskih društev z obeh strani meje, KUD Zid na meji iz Slovenije in Juz*HOUSE Mureck iz Avstrije. Na tradicionalni lokaciji na dvorišču grada Trate, ki je bil izbran kot idealna lokacija pred več kot 15-imi leti, se bo ponovno zgodil festival, ki združuje tako glasbenike kot obiskovalce z obeh strani meje, in tako briše stare razmejitve med državami.

Ni slučajno, da poteka festival v majhnem obmejnem kraju Trate. Festival je izrasel iz glasbene scene, ki je nastala v mladinskem klubu Trate in pognala alternativno glasbeno sceno – v svojem času predvsem punk – celotne regije na obeh straneh meje. Kljub ostrim obmejnim ukrepom v preteklosti je bil mladinski klub priljubljeno pribežališče mladine – predvsem iz bližnjih krajev.

V letu 2011 je festival dobil dvojno nadgradnjo: vsi nastopi so bili posneti in pripravljeni za izdajo CD-ja, ki je bil objavljen v oktobru 2011. Od istega leta dalje pa se vsako leto snema tudi video dokumentarni film, ki beleži glasbo in vzdušje Festivala na meji / An der Grenze.

Tanja Cvitko

BRANKINA KONJENICA

Darja in Stanko Ferk s priznanjem

Športno društvo Branka, ki ima od leta 1993 svoj sedež na kmetiji Ferk v Ceršaku je zadnji konec tedna organizirala tretjo Brankino konjenico. Letos ob praznovanju dvajsete obletnice njihovega delovanja so v sodelovanju z Občino Šentilj konjenico organizirali v sklopu Ilgovega.

Konjenikom je uspešno jahanje pred odhodom zaželel župan Edvard Čagran, predsednika društva Stanka Ferka pa razglasil za zveznega šerifa v času konjenice. Trideset konjenikov v spremstvu dveh policajev mariborske konjenice se je v dopoldanskem času podalo na pot od Ceršaka, preko Selnice ob Muri do Jareninskih gričev, kjer so jih na Lovskem domu Jarenina pričakali s toplim kosilom.

V Šentilju so se konjeniki in dvovprega prekrasnih črnih Frizijskih konjev s katero so se popeljali gospod župan Edvard Čagran, pevka Claudia, Suzana Jakšič in miss turizma Sandra Skuptnik pridružili sprejemu pihalnih orkestrov. Po krajšem postanku v Šentilju so jahači pot nadaljevali v smeri Keltske poti ter svoje potovanje po Slovenskih goricah uspešno zaključili na jahališču Športnega društva Branka. V društvu so seveda poskrbeli za dobro domačo glasbo in jedačo, ki je tako v večernih urah na plesišče privabila ne le ljubiteljev konj in jahačev temveč

krajane Ceršaka in okolice. Športno društvo Branka je letos praznovalo okroglo dvajseto obletnico ter tako obiskovalce počastilo z razrezom torte.

Marsikdo ni seznanjen z uspešno zgodbo zakoncev Ferk na področju vzreje športnih konj. Darja in Stanko, ki uspešno vodita društvo ter hlev z več kot dvajsetimi konji sta letos na sejmu AGRA prejela priznanje Ministrstva za kmetijstvo in okolje za vrhunske dosežke pri vzreji slovenskih toplokrvnih konj. Njuna zgodba pri vzreji slovenskih toplokrvnih konj se je začela z nakupom kobile Done nemškega porekla, ki je nato z enim uspešnejših žrebcev v Sloveniji dala žrebico Dolly, državno prvakinjo za sedemletne konje leta 2007. Svojo uspešno zgodbo nadaljujeta s šestletno kobilom Paris in štiriletno Destiny katere mama je prav Dolly. Svoje rejske uspehe nizata na razstavah žrebet, tekmovanjih v prostem skakanju kjer njuni konji posegajo po najvišjih rezultatih.

V športnem društvu Branka z veseljem pričakujemo vse ljubitelje konj in jahanja ter vas tako vabimo, da se nam pridružite in mogoče že naslednjo Brankino konjenico doživimo skupaj na konjskem hrbtu.

Športno društvo Branka
Lea Jakoš

AKTIVNOSTI TENIŠKEGA DRUŠTVA TD SIMONA IZ CERŠAKA

KRATKA ZGODOVINA DRUŠTVA

Teniško društvo TD Simona je bilo ustanovljeno, 16. 8. 1997, v Ceršaku. 35 članov in članic si je na ustanovnem sestanku zastavilo načrte in cilje delovanja in poimenovalo društvo po svoji prvi tajnici, Simoni. V letu 1996/1997 se je začela izgradnja igrišča s pomočjo lastnika Bogomirja Pauliča in tedanjih sodelavcev, prijateljev in drugih ljubiteljev športa. V šestnajstih letih je društvo privabilo na igrišče »stare« in nove člane vseh generacij, ki so se želeli športno udeleževati ter organiziralo številne turnirje, družabna srečanja in izlete.

SEZONA 2013

Društvo redno obiskujejo dolgoletni člani in članice, v toplih poletnih dneh pa igrišče, ki leži tik ob cesti, privabi tudi začetnike in igralce iz drugih krajev znotraj in zunaj občine. V letošnji sezoni je s pomočjo turnirjev in družabnih srečanj v obliki piknikov zanimanje za tenis naraslo tudi med mlajšimi generacijami.

V zadnjih nekaj letih je tudi v Ceršaku postala popularna igra dvojic, kjer se na igrišču spopadajo ženski, moški ali mešani pari. Iz tega razloga je društvo v soboto, 08. 6. 2013, priredilo teniški turnir v mešanih dvojicah, ki se ga je udeležilo 9 parov, med njimi člani in članice TD Simona in TK Tadora, igralci in igralke iz Občine Šentilj in igralke iz sosednje Avstrije. Pestro celodnevno dogajanje na igrišču sta spremljala obvezna dela turnirja, tradicionalna društvena kulinarika (jedi z žara) ter druženje igralcev in gledalcev.

Po devetih napetih tekmah smo dobili šest parov, ki so se uvrstili v polfinale. Najuspešnejši trije pari so se nato spopadli še v izjemno zahtevnem finalu. Po dvanajstih urah turnirja smo le dobili zmagovalno trojico. Prvo mesto sta zasedla najbolj nasmejani par, hči in oče Tamara in Franc Oswald, drugo mesto najbolj priljubljeni

športni par daleč naokoli, Jožica in Mirko Ferk, sledil je par iz ceršaške doline (tako imenovane »Grabe«), Jože Černic in Živa Brumec, ki sta, kljub temu, da nista v (sorodstveni) zvezi in sta igrala skupaj prvič, dosegla izjemen rezultat. Vsi udeleženci turnirja so prejeli lepe nagrade, ki jih je velikodušno podarilo podjetje Paloma d.d.

21. 6. 2013, se je moški del društva odzval povabilu TK Tadora iz Svečan, ki je v Sladkem Vrhurju organiziral turnir v moških dvojicah. Ženski del je pri navijanju sicer zelo uspešen, še boljši pa je pri igranju. Zato so se odločile, da na isti datum organizirajo še turnir v ženskih dvojicah, v Ceršaku. Po uvodnem žrebanju parov se je odvil celodnevni turnir desetih udeleženk, ki se je zaključil z zmago Tamare Oswald in Žive Brumec, drugo uvrščenima Renato Plošnik in Olga Fluher ter tretje uvrščenim parom, Jožico Ferk in Metko Gačnik. V večernih urah so se

navijaško razpoložene dame odpravile v Sladki Vrh spodbujati še moške kolege in se hitro vživele v napeto vzdušje.

Eden izmed dogodkov, ki ga nestrpno pričakujemo in se ga z veseljem udeležujemo vsako leto, je piknik, ki ga za vse ljubitelje ribjih jedi velikodušno organizira Bogomir Paulič – Sina, konec meseca avgusta. Člani in nečlani, igralci in gledalci smo uživali v ribjih dobrotah, prijateljskih tekmah in druženju vse do poznega večera.

VABILO LJUBITELJEM TENISA

Vse, ki bi se želeli aktivno udeleževati v teniškem društvu, vabimo, da nas za več informacij pokličete na telefonsko številko 02/ 647 46 81, pišete na elektronski naslov teniskodrustvosimona@gmail.com ali se oglasite na sedežu društva na Tovarniški cesti 60.

TD Simona, Ceršak

ZA ZDRAVO OKOLJE, KER MI JE MAR!

Društvo za trajnostni razvoj Slovenske gorice (v ustanavljanju) bo ustanovljeno v novembru. Že sedaj pa vabimo bodoče člane, simpatizerje, donatorje in sponzorje k sodelovanju.

Iskali bomo odgovore na praktična bivanjska vprašanja, kot so prehranska vprašanja, trajnostna gradnja od načrtovanja dalje, vprašanja revitalizacije degradiranih okolij, ravnanje z naravo in skrb za zdravo bivalno okolje, preprečevanje onesnaževanja vseh vrst, energetske vizije okolja ter promocije dobre prakse v turistične namene. Spodbujali pa bomo tudi k razmisleku o prihodnosti človeštva.

Cilj društva je ustvariti človeku prijazno in zdravo okolje s samooskrbo, ki bo prav tako prijazno za otroke in vnuke sedanjih generacij. Sprememb društvo samo ne more doseči, lahko pa pomaga združiti moči posameznikov, ki jim je mar in ki lahko v svojem okolju aktivno prispevajo k boljši prihodnosti ter sprožijo val sprememb.

Vabimo vas tudi, da nam pomagate z idejo za kratko ime in logo društva (cgp). Predloge lahko oddate na FB strani ali pošljete po e-pošti.

Več informacij najdete na Facebooku (iščite po dolgem imenu društva) ali nas kontaktirajte na e-poštni naslov: iodtrsg@gmail.com ali pa nas pokličite na 041 / 214 688 (Drago Weinhandl) ali 040 / 492 562 (Izak Matej Ciraj).

Avtor: Izak Matej Ciraj

VELIKI ŠPORTNI VIKEND

Letos je športno društvo DTV Partizan Velka organiziralo VŠV, ki je potekal od 28. 6 do 30. 6. 2013 na Zgornji Velki.

V petek ob 15.30 se je pričel turnir v badmintonu, v športni dvorani na Zgornji Velki. Zbralo se je dovolj tekmovalk in tekmovalcev, pridružili so se tudi starši otrok in gledalci, tako da je prireditvev stekla v odličnem vzdušju pod vodstvom gospoda Branka Polanca. Prvo mesto pri ženskih dvojicah sta osvojili Sara Nikl in Ines Belšak, pri mešanih dvojicah pa Patricija Pohorec in Žiga Bezjak. Nagrajenci so prejeli tudi nagrado, in sicer pokale, ki so bili podeljeni na večerni prireditvi.

V znamenju malega nogometa je bila sobota. Turnir je potekal na asfaltne igrišču ob šoli, s pričetkom ob 15 uri. Prijavilo se je šest ekip: Lokavec veterani, Lokavec mladi, Mohambi, Sopl in DTV mladi ter DTV Veterani. Prvo mesto so osvojili domačini DTV Veterani ter si priigrali pokal in denarno nagrado v vrednosti 50 €. Drugo mesto je pripadlo ekipi Mohambi, ki je bila nagrajena s pokalom in praktično nagrado, prav tako pa so za tretje mesto dobili pokal in praktično nagrado ekipa Sopl. Za

popestritev pred finalom sta poskrbeli dve ženski ekipi: ŽNK Voličina in ŽNK Cerkvenjak. V zahvalo za sodelovanje in popestritev so dekleta prejela rožice ter obe ekipi leseni pokal, ki jih je izdelal gospod Milan Fluher. In kot vsak turnir, je tudi ta turnir imel sponzorje: Sandra Vajnhandl-NORKA, Bojan Vernik-Čekič, Občina Šentilj, Turistična kmetija Marič, Bar Milka, Turizem Zver, Picerija Snežinka, Miro Kocbek, Nabucco bar, Danijel Damjanovič, Bavaria, Bar Klavdija, Foto studio 13, Picerija Morena, SuperMont, BK-TV in Bar Petra, katerim se športno društvo DTV Partizan Velka zahvaljuje.

Nedelja, tretji dan VŠV, pa je potekala v znamenju namiznega tenisa, prav tako v športni dvorani na Zgornji Velki. Skupaj se je udeležilo 17 tekmovalcev, igralci iz domačega športnega društva DTV Partizan Velka in igralci iz sosednje občine Sv. Ana. Prvo mesto je osvojil

Matjaž Rajšp, drugo mesto Methans Sebastjan in tretje mesto Krnič Sandi. Priborili so si ročno izdelane lesene pokale, ki jih je prav tako naredil gospod Milan Fluher. Mirn Fažmon, ki je osvojil četrto mesto, in Zemlič Jure na petem mestu pa sta prejela praktično nagrado.

VŠV je bil izredno zanimiv in pester, saj so se čez dan dogajale športne prireditve, zvečer na glavnem odru pa kulturne, ki jih je organiziralo ETNO kulturno društvo Zgornja Velka. Čeprav prvič organiziran VŠV, bi lahko postal tradicionalen, saj je pustil na organizatorje, tekmovalce in gledalce pozitiven vtis.

Športno društvo DTV Partizan Velka

KARATE KLUB WKSA ŠENTILJ

MEDALJA S SVETOVNEGA PRVENSTVA

V mesecu septembru smo ponovno začeli z treningi karateja. Zato se lahko včlanite vsi tisti, ki se še niste preizkusili v tej veščini in seveda tisti, ki zbirate pogum, da se po dolgem premoru vrnete, da nas obiščete na OŠ Rudolfa Maistra Šentilj, informacije na tel. 040/201728 Jožek BREZNIK.

V Portorožu od 07. 6 do 09. 6. 2013 je potekalo svetovno prvenstvo za člane in veterane IKU organizacije. Tekmovanja se je udeležila Slovenska reprezentanca. **Za reprezentanco je nastopil tudi BREZNIK Jožek iz KARATE KLUBA WKSA ŠENTILJ in osvojil bronasto medaljo v kategoriji člani - 70 kg.**

Velja pa seveda omeniti, da se bo meseca oktobra odvijalo svetovno prvenstvo za mladince in kadete v Italiji, in tudi iz našega kluba odhajajo tri naše članice, to so: ZAFOSNIK Anja, MLAKAR Tamara in ROŠKER Lara. To je tudi dokaz, da se v našem klubu dela dobro in opravičujemo zaupanje tistih, ki nam pomagajo ohranjati klub v naši občini. Hvala.

Breznik Jožek

REKREACIJA v ŠENTILJU - KO ŠPORT POSTANE ŽABAVA

S prihajajočim šolskim letom bo Športno plesno društvo Opium spet skrbelo za rekreacijo otrok in odraslih na zabaven in malce drugačen način. Za otroke bomo poskrbeli na OŠ Rudolfa Maistra Šentilj in OŠ Sladki Vrh, z vadbo ZUMBATOMIC pod okriljem Doroteje Šef in JAZZ BALET (OŠ Sladki Vrh), ki ga poučuje Špela Štuhec.

Za odrasle bo vadba potekala trikrat tedensko v športni dvorani OŠ Rudolfa Maistra Šentilj. Termini:

Ponedeljek: Klasična aerobika ob 19:00

Torek:

ZUMBA ob 19:00,

FitMix in TNZ ob 20:00

Četrtek:

ZUMBA ob 19:00,

FitMix in TNZ ob 20:00

Več informacij o vadbah lahko dobite preko e-pošte: ZUMBAzDorotejo@gmail.com ali preko mobilnega telefona 051/619-933.

SAMO ENO TELO IMATE – POSKRIBITE ZANJ!

Doroteja Šef,
predsednica ŠPD Opium

VADBA QI GONG - OSEM ZAKLADOV

»OSEM ZAKLADOV« je osem skupin vaj iz kitajske šole nesmrtnosti, ki vzpodbujajo vse glavne in specialne energetske kanale, do katerih z običajno vadbo nimamo dostopa. Zagotavljajo nam zdravje, nas uravnovesijo, povežejo z naravnimi zakoni in pomladijo na vseh nivojih. Te vaje učinkovito aktivirajo energetske kanale, odpravljajo blokade, okrepijo življensko silo Qi, ter s tem našo sposobnost, da si uravnovesimo in podaljšamo življenje. Tovrstna vadba je najboljša izbira za širok spekter ljudi, saj je hkrati meditativna in

aktivna vadba. Kadar izvajamo vaje zelo prefinjeno in sproščeno so učinki zelo globoki in dalekosežni. Prav tako pa se naučimo pravilno trebušno dihati, saj dihanje in gibanje telesa postaneta eno. **Vsakodnevno izvajanje večšine »Osem zakladov – Qi gong«:**

- zmanjša stres in napetost,
- poveča nivo življenjske energije,
- odstranjuje utrujenosti in osveži telo,
- izboljša fleksibilnost, ravnotežje, in dobro počutje,
- poveže telo, duha in um,
- poveča imunost,
- znižuje krvni pritisk,
- uravnoveša nivo sladkorja v krvi in izboljša prebavo,
- okrepi in uravnoteži: dihalni, endokrilni, prebavni, kardiovaskularni, mišično-kitni, kostni, cerebralnospinalni, izločevalni in reproduktivni sistem,

- sprošča vse sklepe, pomirja živčevje,
- spodbudi možgansko skorjo in še in še.

Vadba je primerna za vse starosti, saj je nežna in hkrati zelo učinkovita.

Vadba bo potekala vsak torek ob 19. uri, v telovadnici vrtca Šentilj, Mladinska ulica 12.

Z vadbo smo pričeli v torek, 8. oktobra 2013, ob 19. uri. Prvi obisk je zmeraj brezplačen.

Prav tako smo za vas pripravili kratko brezplačno delavnico. Na delavnici bomo spoznali, kako ohraniti zdravje v jesenskem in zimskem času na naraven način in kako pozdraviti bolezni.

Za več informacij sem vam z veseljem na voljo: maja.kosmacin@gmail.com, 041/472-781, lahko pa prebirate objave in članke na facebooku: **v objemu modrosti.**

VLJUDNO VABLJENI!

Kljub našemu začetku ste še vedno dobrodošli, da se nam pridružite!

KOŠARKA SPET V POLNEM ZAMAHU TUDI V ŠENTILJU

Zaključna prireditev Košarkarske šole Sani Bečirovič v Šentilju

Sredi junija letos je bila na prelepo sončno soboto pod okriljem ŠKUD Hurikani Šentilj izpeljana zaključna prireditev Košarkarske šole Sani Bečirovič. V zgodnjem popoldanskem času se je na igrišču v Šentilju zbralo prekotristo ljubiteljev košarke, med njimi vsaj sto otrok, ki pridno trenirajo v košarkarski šoli.

Tekme, zabava, piknik

Ob prijetni glasbi DJ Marka so se v uvodnem delu prireditve v prijateljskem vzdušju odvijale tekme med posameznimi ekipami v enaki starostni skupini, animatorji pod okriljem Košarkarske zveze Slovenije pa so najmlajšim nadobudnežem predstavili igrivo košarko. Tako nas je obiskal tudi Koško. Vreme je bilo kot nalašč za piknik. Za jedačo in pijačo otrok so poskrbeli v košarkarski šoli, ugodne sponzorske cene za ostale obiskovalce pa je nudil športni park Caffè Hiška. Na stojnici je bilo možno kupiti tudi majice, kape in bidone košarkarske šole Sani Bečirovič.

Obiskal nas je Sani

Prireditve se je udeležil tudi Sani Bečirovič, ki je spremljal mlade košarkarje med tekmami, se slikal in delil avtograme. Na prireditve je povabil tudi svoje košarkarske prijatelje, ki so se vabilu rade volje odzvali. Tako so otroci lahko spoznali kandidata za slovensko reprezentanco Klemna Prepeliča, igralca mariborske ekipe Jureta Pelka in legendo slovenske košarke Slavka Kotnika.

Slavnostni del prireditve

V popoldanskem času je potekal slavnostni del prireditve. Za popestritev programa sta poskrbela jazz plesno-baletna skupina učenk iz osnovne šole, ki jo vodi učiteljica Aleša Drevenšek, in pihalna godba Šentilj, ki je letos praznovala 80. obletnico.

Udeležence je uvodno pozdravil župan Šentilja Edvard Čagram, ki je vsem udeležencem voščil dobrodošlico in dobro počutje v Šentilju ter izrazil zadovoljstvo, da lahko v Šentilju gostimo tudi take prireditve. Podobnega mnenja je bila tudi naslednja govornica Jelka Weldt, ravnateljica Osnovne šole Rudolfa Maistra Šentilj, ki je s svojo naklonjenostjo pripomogla k temu, da je bila učencem v Šentilju ponujena

vadba košarke v okviru košarkarske šole. Izpostavila je dejstvo, da vse dodatne športne aktivnosti, med katerimi je v prvi vrsti tudi košarka, pripomorejo k boljšemu telesnemu in duševnemu razvoju otrok, zato je bila vesela, da je bil odziv na organizirano vadbo košarke na osnovni šoli Šentilj tako zelo dober.

Ob zaključki slavnostnega dela je tudi Sani Bečirovič namenil nekaj spodbudnih besed vsem udeležencem košarkarske šole in jim vsem podelil diplome. Sledilo je prijetno prijateljsko druženje udeležencev in gostov vse do večernih ur. Ostale slike s prireditve si lahko ogledate tudi na <http://sani.si/zakljucek-ks-sani-2/>.

Prireditev tudi na televiziji

Športni dogodek je spremljala tudi ekipa mariborskega studia RTV Slovenija, ki je posnela prispevek za oddajo Športni Kompas, ki je bila na sporedu konec junija na programu RTM. Matjaž Čuješ, strokovni vodja košarkarske šole, je v prispevku povedal, da mlade igralce in igralke trenirajo bivši in še aktualni igralci košarke, ki imajo veliko izkušenj s košarko, kljub temu pa so potrebne prilagoditve, da bi učni proces učenja košarke bil v korist otrok, kar so potrdili tudi trenerji, ki so podali svoje izjave. Oddajo si lahko pogledate na <http://youtu.be/3Aw0mJbqlcl?t=6m56s>.

Predlansko sezono je Košarkarska šola Sani Bečirovič delovala samo v Slovenski Bistrici. V sezoni 2012/2013 se je dejavnost šole uspešno razširila, saj je bilo v košarkarsko šolo vpisanih že okoli 185 otrok. V tej sezoni je predvideno vključevanje nekaterih šol v samem Mariboru in preostalih v okolici Maribora. S tem se bo ustvaril bazen od 300 do 500 mladih igralcev košarke. Za vadbo starši ali skrbniki otrok plačujejo mesečno ali letno članarino, poskrbljeno pa je tudi za košarkarsko opremo, kot so koši, dresi

Vrvež mladih igralcev in igralcev na igrišču.

in žoge. Otroci so vključeni tudi v igranje tekem na turnirjih, ki jih med posameznimi ekipami iz različnih šol in vadbenih skupin organizira košarkarska šola pod vodstvom Maria Vračka. Več si lahko o košarkarski šoli preberete na <http://sani.si>.

KŠ Sani Hurikani

Učenci osnovne šole Šentilj se lahko v košarkarsko šolo vpišejo vse od oktobra leta 2012, takoj po podpisu sporazuma med Košarkarsko šolo Sani Bečirovič in ŠKUD Hurikani, ki je postavil temelje za pospešitev razvoja košarke v Občini Šentilj. V šolo je bilo vpisanih 20 učencev, vadba pa je potekala v dveh starostnih skupinah dvakrat tedensko. Učence drugega triletja osnovne šole je vodil športni pedagog iz osnovne šole Šentilj Sašo Zemljič. Učence prvega triletja je vodil Tomaž Pregl, ki je v preteklosti že uspešno vodil košarkarsko dejavnost v Šentilju, obenem pa je tudi vodja košarkarske sekcije ŠKUD Hurikani.

Učenci so v okviru košarkarske šole odigrali kar nekaj internih turnirjev v sami košarkarski šoli Sani Bečirovič in prijateljskih tekem s košarkarskima šolama iz Miklavža in Maribora. Čeprav je bila ekipa iz Šentilja na večini tekem uspešna, so rezultati pri vadbi košarke v tem starostnem obdobju drugotnega pomena. Bolj ključno kot sam rezultat je to, da imajo otroci možnost igranja tekem, saj pri tem zelo uživajo. S tem razvijajo pozitiven odnos do košarke, obenem pa se naučijo poštenega športnega vedenja. Več slik je objavljeno tudi na <https://www.facebook.com/kssanihurikani.sentilj>.

Sodelovanje OŠ Šentilj, OŠ Sladki Vrh in ŠKUD Hurikani na področju košarke

V aprilu letošnjega leta so ravnateljici osnovnih šol Sladki vrh in Šentilj, Andreja Košti in Jelka Weldt ter predstavnik ŠKUD Hurikani Tomaž Pregl in predsednik društva Samo Ignatijev podpisali sporazum o

sodelovanju pri razvoju košarke v občini Šentilj.

Sporazum v prvi vrsti vključuje zavezo pri promociji košarke in sodelovanje pri organizaciji šolskih in medšolskih tekem in turnirjev ter skrb za prijateljsko druženje otrok, trenerjev, učiteljev športne vzgoje, strokovnih sodelavcev in staršev. S sporazumom je omogočena brezplačna uporaba telovadnice in zunanjih igrišč za vadbo košarke učencem obeh šol in vrtcev ter izmenjava in prevoz igralcev za morebitne potrebe dopolnjevanja ekip v posameznih starostnih kategorijah. Prav tako je dogovorjena tudi podpora izobraževanju učiteljem športne vzgoje, vaditeljem in trenerjem košarke. S sporazumom bo omogočeno tudi lažje napredovanje perspektivnih igralcev v izbrane selekcije košarkarske šole.

Podpisniki v sporazumu so se zavezali, da bodo delovali kot dober partner na področju košarkarske dejavnosti v skupno dobro učencev in učenk Občine Šentilj, kar so v začetku šolskega leta najavili z organizacijo prireditve Druženje pod koši.

Druženje pod koši

Prvo soboto v septembru je v osnovni šoli Šentilj potekala prireditev Druženje pod koši, ki sta jo organizirala osnovna šola Šentilj in ŠKUD Hurikani. Kot že samo ime pove, je bil poudarek na prijetnem druženju učencev in učenk osnovnih šol iz Sladkega Vrha in Šentilja, ki imajo radi košarko. Uvodoma sta ravnateljici obeh šol

povedali, da sta zelo veseli, da se je v prid otrok pričelo tvorno sodelovanje obeh šol na področju košarke. Željam in pozdravom vsem udeležencem se je pridružil tudi predsednik ŠKUD Hurikani Samo Ignatijev.

Vsi sodelujoči otroci so prejeli majice z napisom, sendviče in vodo v plastenkah. Učenci in učenke obeh šol so v dveh starostnih kategorijah odigrali po eno tekmo in pokazali zavidljivo znanje košarkarskih spretnosti. Pred pričetkom prijateljskega tekmovanja je odličen napovedovalec Sašo Zemljič predstavil prav vse igralce in igralke ter spomnil, da se bomo prve prireditve Druženja pod koši spomnili tudi zaradi tega, ker se je odvijala v času največjega športnega dogodka v Sloveniji – evropskega prvenstva v košarki.

Igralci KŠ Sani Hurikani Šentilj že pridno trenirajo

V šolskem letu 2013/2014 poteka vadba članov košarkarske šole za igralce do osem let (drugi in tretji razred) v torek in petek od 16. do 17.30 ure, treninge pa vodi Tomaž Pregl. Za otroke v drugem triletju osnovne šole poteka vadba pod okriljem košarkarske šole ob torkih in četrtnih od 17.30 do 19.00 ure, vaditelj pa je Dejan Valh, ki je pred leti vodil košarkarsko dejavnost v Kamnici. Za najmlajše navdušence košarke v vrtcu in prvem razredu je organizirana igriva košarka v okviru interesnih dejavnosti šole, ki jo izvaja učitelj športne vzgoje Sašo Zemljič.

Avtor: D.V

KŠ Sani Hurikani Šentilj in ŠD KŠ Miklavž po tekmi v Šentilju

BRODARJI

Objavljamo pismo, ki ga je prejel eden od naših »brodarjev broda na Muri«, kot zanimivost in za razmišljanje, kako malo je včasih potrebno pa te nekdo obdrži v spominu in se ti celo pozorno zahvali za prijaznost.

Popotnika se sicer nista podpisala, ampak sta se imenovala »dva preznojena kolesarja«, in poslala kratko zahvalno pismo, ki ga objavljamo, pismu pa je bila priložena fotka na kateri je brodar Miran Alt, piše pa takole:

»avg.2013

Spoštovani!

Se še spomnite dveh preznojenih kolesarjev v vročem julijskem dnevu?

Prijazno ste naju ogovorili in se predstavili. In, tako je nastala fotografija, ki vam jo prilagava.

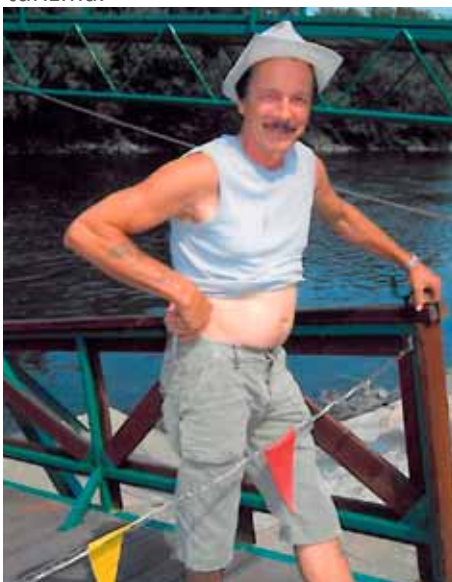
Ohranite prijaznost in dobro voljo še naprej za vse popotnike v vaših krajih.

Naj vam bo lepo še naprej in srečno!

Lep pozdrav popotnika na biciklu.

Pismo je prispelo iz Nove Gorice

Torej brodarji na Muri, ki ste »naše okno v svet (evropo)« in pomemben stik med popotniki, kolesarji ali pohodniki, ohranite prijaznost, kot jo je izkazal Miran Alt. Vidite kako lahko komu, ki prispe do vas utrujen in prepoten, polepšate dan in nadaljnjo pot, in prispevate k ugledu in reklami naše lokalne skupnosti in njenih prizadevanjih za razvoj podeželskega turizma.

PODJETNIŠTVO V KULTURI

Nova knjiga izpod peresa Dušana Hedla

Kaj je kultura? Kaj je pomen kulture za ljudi? Posebej v Sloveniji smo pri odgovoru na drugo vprašanje izbrali pot slepe vdanosti. Kultura je, če gre soditi po odnosu medijev in intelektualcev, prvi, glavni in osnovni steber slovenstva, v katerega se ne sme dvomiti, kaj šele v njej kar koli spreminjati in prevrednotiti. Tak odnos vodi v nadvse bizarno situacijo. Ker je kultura »steber naroda« se ne sme posegati v ustaljena stališča o vrednosti naše t.i. kulturne dediščine, hkrati pa jo je treba, ker je pač izvor vsega, dobro poznati. Posledično moramo vsi Slovenci, še posebej tisti, ki hočejo biti kulturni, s seboj vlačiti čedalje težjo in bolj raznoliko kulturno prtljago, kar za umetnike seveda pomeni čedalje več težav. Umetnost mora, če naj bo opazna, biti šokantna, hkrati pa naj bi bila, če naj bo priznana kot dobra, še intelektualno poglobljena in družbeno-kritična. Prvemu pogoju je danes čedalje težje zadostiti, saj je za njegovo izpolnitev potrebno ustvarjati umetniške proizvode, ki so radikalno drugačni od tistih iz preteklosti, kar pa zaradi naraščajoče raznolikosti kulturne dediščine postaja vse težje. Posledično se umetniki zatekajo v čedalje bolj čudaška in čedalje bolj ekstremna dejanja, ki se običajnemu človeku pogosto ne zdijo niti razumljiva, kaj šele koristna. Potem verjetno ni presenetljivo, da umetnost vztraja pri strogem elitizmu. Temelja naroda ne moremo zaupati kar komurkoli, še posebej ne ljudem, ki bi umetnikom postavljali neprijetna vprašanja. Umetnost je torej postala nekaj, kar se pogosto izvaja v okviru relativno zaprte skupine ljudi, zagotovo pa nekaj kar lahko ocenjuje in presoja zgolj posebej izbrana, visoko civilizirana elita. Dušan Hedl trdi (in ni edini), da to seveda omogoča ustvarjanje najrazličnejših klik, katerih člani podpirajo drug drugega in blokirajo nove ustvarjalce, kar tovrstne kroge

seveda še bolj zapira in hkrati znižuje raznovrstnost umetniških proizvodov in njihovo kakovost (v kolikor lahko v umetnosti sploh govorimo o objektivni kakovosti). Vsaka dejavnost, ki je ne izvajajo »certificirani«, torej od elite odobreni ustvarjalci, je ožigosana kot nekulturna in temu primerno ignorirana. Druga velika težava elitizma je seveda financiranje. Časi velikih mecenov so že davno minili in krogi, ki jih današnja kultura nagovarja so povečini res dobro situirani, bogati pa ne in tako težko sami financirajo množstvo organizacij, ustanov in festivalov. Vsaka večja kulturna ustanova tako skoraj nujno potrebuje finančno zasnovo države in/ali občine. Država svoja sredstva deli večinoma preko javnih razpisov, na katerih imajo največ možnosti že uveljavljena imena (deloma zaradi referenc, deloma zaradi izkušenj pri pripravi dokumentacije) ter tisti z ustreznimi političnimi povezavami. Prosto po Hedlu to vodi v navidez kontradiktorno situacijo: kulturne ustanove po eni strani čedalje bolj ceneje in se čedalje bolj osredotočajo na ponavljanje starega namesto ustvarjanje novega, hkrati pa postajajo tudi politično čedalje bolj upogljive, saj se bojijo zameriti nadzornikom velike denarnice. V Mariboru se je to zelo eksplicitno pokazalo. Vsaj trije ugledni mariborski igralci (Jure Ivanušič, Vlado Novak in Peter Boštjančič) so javno izrazili nezadovoljstvo z državno in mestno oblastjo, toda ko so voditelje kulturnih ustanov v Mariboru (tudi SNG Maribor) pozvali, da podpišejo peticijo zoper Franca Kanglerja so se vsi (celo tisti, za katere vem, da imajo osebno do France zelo odklonilno mnenje) potuhneli.

Način razrešitve tega klobčiča, kot ga ponuja pričujoča knjiga je enako radikalen, kot je nepričakovan. Dušan Hedl želi v kulturo pripeljati podjetništvo, reč, ki v marsikomu vzbuja najrazličnejše odpore. Dejansko Hedl govori celo o pravem

konfliktu med ekonomisti in kulturniki. Zapisal sem kulturniki in ne umetniki, saj je razlikovanje med obema pojmom bistveno za razumevanje Hedlovega argumenta. Umetnik je tisti, ki umetnost proizvaja, kulturnik pa je človek zaposlen v kulturni ustanovi in je lahko tudi povsem običajen birokrat. Umetnik si želi, da bi dosegel javno prepoznavnost in s svojim delom tudi kaj zaslužil, kulturnik pa si želi predvsem obdržati svoj trenutni položaj. Zgodi se lahko torej, da bo kulturnik, ki deluje v kulturni ustanovi v imenu svojih interesov škodoval umetniku (umetnikom), ki to ustanovo zalagajo z umetnostjo. Hedlov odgovor na ta konflikt je predelava kulturnih institucij, ki jih financira država v kulturno-podjetniške institucije, ki živijo od lastnih finančnih virov. Namesto rigidnega sistema kulturnih zavodov s pripadajočo birokracijo in klikami je prostor kulturnega delovanja odprt za vse pod enakimi pogoji. Seveda bo marsikdo ugovarjal, da to vodi v komercializacijo umetnosti in njeno zlorabo za pritlehne pridobitniške namene, toda preden tak ugovor uporabimo, je treba pojasniti, kaj točno je s komercializacijo narobe. Večina t.i. visoke umetnosti iz časa baroka in renesanse je recimo nastala po naročilu, pa se nad tem nihče ne pritožuje. Prav tako je običajno, da državne ali občinske oblasti najamejo umetnike za počastitev pomembnih dogodkov in oseb s proslavami, koncerti, kipi itd. Ni mi znano, da bi se kdo pritoževal, da gre pri teh dogodkih za zlorabo umetnosti v ideološke namene (navsezadnje se z vsako večjo spremembo oblasti spremenijo tudi ljudje in dogodki, ki jih je treba slaviti). Zakaj bi torej bilo tako zelo grozno, če bi umetnost postala tržno blago, dostopno še drugim strankam? Mnogi bi ob tem pomislili, da bi začela kakovost umetnosti strmo padati, če bi dovolili, da se umetnost spremeni v tržno dejavnost, v kateri se imajo pravico preizkusiti vsi, brez monopolov sedaj obstoječih kulturnih zavodov. Tukaj je moj odgovor, ki sem ga že večkrat ponovil, da taka reč,

kot je objektivno določljiva kakovost umetnosti, ne obstaja. Čisto vsa merila zavrednotenja umetnosti, ki sem jim bil v življenju priča, so se sklicevala bodisi na subjektivna občutja ocenjevalca ali bodisi zahtevala nekakšen skrivnostni proces »analize«, ki so mu bili kos le posebej posvečeni posamezniki. Govoriti o zniževanju neke objektivne kakovosti je tako neustrezno. Dejansko izkušnje iz tujine potrjujejo določene aspekte pričujoče knjige. Hedl recimo postavi tezo, da lahko kulturno podjetništvo in sledeča komercializacija kulturo približata širši javnosti. To se zdi kontradiktorno, saj bi pričakovali, da bo komercialna kultura draga in posledično nedostopna. Toda Hedl opozarja na dejstva, da je kultura že sedaj draga zadeva (vstopnice za Pandurjevo predstavo, ki jo je izdatno financiral EPK, so bile recimo kar zasoljene), da podjetništvo prinaša tudi konkurenco, ki lahko cene zniža in seveda na to, da mora biti kultura uporabniku prijazna, če naj se ta sploh zanjo zanima. Sedanja oblika kulture je recimo marsikomu nezanimiva in nerazumljiva ter mu tako ni v korist, tudi če je zastoj. V tujini so to, posebej v muzejski in galerijski praksi že razumeli in začeli svoj program in ponudbo oblikovati po komercialnih principih, ki še dodatno širijo njihovo priljubljenost, hkrati pa ustanove pridobivajo še dodatna finančna sredstva. V zahodnih deželah je tako postalo povsem običajno, da je muzeju priključena obsežna muzejska trgovina, ki prodaja ne samo knjige, kataloge in drobne spominke, temveč tudi igrače, dokumentarne filme, modele, reprodukcije itd. Prav tako je običajno, da ima muzej ali galerija restavracijo, interaktivne razstave in podobno; kot značilne primere lahko navedem Deutsches Museum v Münchnu, National Science Museum in Natural History Museum v Londonu in galerijo Uffizi v Firencah. Vse omenjene institucije so izredno dobro obiskane in popularne tudi pri družinah z otroki, deloma tudi na račun opisane ponudbe. Druga pomembna zgodba o uspehu so glasbene založbe, ki so tekom 20. stoletja iz komercialnih

vzrokov omogočile vzpon glasbenikov, ki jih danes pojmujeemo kot pomembne in kvalitetne. Omeniti gre recimo založbe Chess (Bo Diddley, John Lee Hooker, Muddy Waters), Parlophone (The Beatles) in seveda The Sun Records (Elvis Presley, Jerry Lee Lewis, Roy Orbison, Carl Perkins, Johnny Cash). Če bi bila glasbena industrija prepuščena zgolj kulturnim zavodom z državno podporo in pod kontrolo posvečenih umetniških elit za te ljudi ne bi nikoli slišali.

Kaj naj torej rečemo? Kulturni zavodi danes porabljajo porabijo občuten del javnega denarja, pa vendar ni videti, da bi bila umetnost zaradi njih kaj cenejša, ali bolj dostopna. Prej nasprotno, postaja čedalje dražja in čedalje bolj hermetična in to v obeh pomenih te besede. Če preberete seznam nominirancev za nagrado Večernica boste recimo ugotovili, da se neprestano ponavljajo ena in ista imena. V kolikor bo Hedlovo kulturno podjetništvo te kroge razbilo in omogočilo uveljavljenim umetnikom, da delujejo samostojno, brez »pomoči« politično upogljivih vodij, ljudem, da svobodno in brez obsodbe sami odločajo, kaj je zanje kultura in kaj ne ter mladim umetnikom, da se svobodneje in hitreje uveljavijo, potem je to lahko le dobro. Čas je torej, da stvar poskusimo.

Jure Aleksejev

“Človekova okrutnost do živali je v današnjem času dosegla do zdaj še nepoznane razsežnosti; milijoni živali brezupno životarijo v hlevih za množično vzrejo; milijone opic, mačk in miši do smrti mučijo v poskusnih laboratorijih; milijoni divje živečih živali so žrtve primitivnega, neusmiljenega lova, ki ga vedno več ljudi odklanja. Takšno stanje je potrebno spremeniti so zapisali ob svetovnem dnevu živali v Društvu za osvoboditev živali”

OB SVETOVNEM DNEVU ŽIVALI

Ne boste verjeli, da lahko človek prav na svetovni dan živali, v naših gozdovih in našem lepem naravnem okolju vidi pravi masaker nad živalmi. Pravijo, da ni nič slučajno. Torej, je bilo tudi to “najdišče” namenjeno sporočilu ljudem tu naokoli: “Glej človek kaj tvoja “vrsta” počne z nami!” Verjemite, da ljubitelju narave ni ravno prijetno, ko ob sprehodu v gozd naleti na nič kaj prijazne posledice odstrela

živali v našem okolju. Predstavniki LD so se hitro in prijazno odzvali in v okviru svojih pristojnosti obljubili ukrepanje, vendarle pa je ostal pri “najditelju” grenak priokus. Kaj zmore človek? Mar se nekateri resnično ne zavedajo, da smo nekateri prebivalci teh krajev tudi ljubitelji živali in narave in da ne vidimo v srnici, ki se pase ob gozdu, zgolj “srninega golaža”? “Živim v upanju, da bodo pristojni proti

samovolji nekaterih na tem področju v našem okolju primerno ukrepali”, je dejal zgrožen in prizadet občan, ki je naletel na ta grozljiv prizor.

Za razmislek ljubiteljem živali in tistim, ki to niso: “Kaj torej roji v glavi dominantnega prebivalca tega okolja in bitja, ki misli, da lahko dela z drugimi bitji na tem planetu čisto vse, kar se mu vzljubi?”

MM

PROGRAM AKTIVNOSTI OB 60. KRAJEVNEM PRAZNIKU KRAJEVNE SKUPNOSTI VELKA

Sobota 19. 10 2013:

Ob 10.uri otvoritev razstave ročnih del DU Občine Šentilj v KS Velka

Prepričani smo, da nam je uspelo pripraviti za vsakogar nekaj, zato upamo in želimo, da boste na prireditvah, ki bodo potekale v okviru praznovanja našega 60. krajevnega praznika sodelovali in se jih udeleževali v čim večjem številu.

VLJUDNO VABLJENI !

Nedelja 20. 10. 2013:

Ob 9.uri nastop Pihalnega orkestra Občine Šentilj na trgu na Velki.

Od 9.ure naprej razstava ročnih del v krajevni skupnosti Velka.

Ob 10.uri Sveta Maša.

Ob 11.uri osrednja slovesnost 60. krajevnega praznika;

- razstava del likovne kolonije KUD-a Gabrijel Kolbič,
- razstava ročnih del DU Občine Šentilj v krajevni hiši,
- pozdravni nagovori,
- kulturni program (OŠ Velka, KUD Gabrijel Kolbič),
- podelitev priznanj,
- otvoritev obnovljenega trga Zg. Velke.

Dolina pod Brlogo, ki se nahaja v osrčju neokrnjene narave Šentilja, vsako leto, skupaj z radijem Pohorje prireja veliko glasbenih dogodkov. Eden takšnih je spektakularna in nepozabna glasbena prireditev »Glasbeni randi z MICI na KOPICI«, katero je tudi letos, v lepem nedeljskem popoldnevu, 9. junija, organiziral Radio Pohorje. Že tradicionalni glasbeni dogodek, sta vodila Staša Berus in Rudi Matjašič. Odlične glasbene zasedbe so poskrbele za navdušenje med obiskovalci, ki nekaterih muzikantov kar niso spustili iz odra.

Dolina pod Brlogo je bila do zadnjega kotička napolnjena s poslušalci in gledalci ter priča nepozabnemu glasbenemu dogodku. Odlično razpoloženje obiskovalcev je nastopajočim prav gotovo dalo dodatnega zagona. Nastopilo je kar šestnajst, trenutno zelo popularnih izvajalcev narodno - zabavne in zabavne glasbe: VESELI SVATJE, VESELE ŠTAJERKE, skupina SKATER, ansambel PAJDAŠI, RUDI ŠANTL, ansambel ROSA, PRLEŠKI KVINTET, FRAJHAJMSKA GODBA NA PIHALA pod taktirko Matjaža Fiferja, ŠTAJERSKI FAKINI, FRANC GORZA, ansambel MELODIJA, MITJA PODLESNIK, ansambel ŠALJIVCI, DAMJAN MURKO, predskupina ansambel MUZIKANT TEAM, LUKA ŠKOFIČ & MARKO MIKIŠ in ansambel BRLOGA. Vsi nastopajoči so poskrbeli za dobro razpoloženje

množice obiskovalcev, ki so z glasbeniki peli, vriskali in plesali. Veliko gostov, ki imajo radi našo slovensko narodno-zabavno glasbo ter ob tem radi poslušajo glasbeno oddajo MICI na KOPICI, je prišlo tudi iz sosednje Avstrije. Popestritev dogajanja pa je bil prav gotovo humorist Lajči. Prireditev sta povezovala urednica dopoldanskega programa ter moderatorka radia Pohorje Staša Berus in gostitelj glasbene oddaje MICI na KOPICI, Rudi Matjašič, ki je tudi član ansambla Alpen Karavan's.

Če gre soditi po kakovosti polk in valčkov ter po vzdušju in slišnosti na tokratnem randiju z MICI na KOPICI, se za obstoj naše slovenske narodno-zabavne glasbe ni bati. Vsi smo zelo uživali, saj je bil program zelo dobro organiziran in izpeljan.

Za profesionalni in dober ton je poskrbel znani glasbenik Marijan Herceg, vodja ansambla Štajerski baroni. Zahvala za pomoč pri organizaciji, izvrstni hrani in dobri kapljici, pa gre predvsem ekipi Doline pod Brlogo in seveda najbolj zaslužnemu, g. Bojanu Belni, ki je tudi direktor radia Pohorje ter lastnik Doline pod Brlogo. V objemu narave Doline pod Brlogo so se obiskovalci lahko sprostiti in odpočili, otroci so se igrali na igralih, družbo pa so nam delale zanimive živali (noji, koze, vietnamski pujsi, konji, ...). Če vse to

združiš z dobro glasbo, potem je to TO. Pravi raj za oči in ušesa!

"Vesel sem, da lahko nudimo takšne in podobne prireditve z dobro glasbo tukaj pri nas v Dolini pod Brlogo ter s tem vsaj malo osrečimo ljudi, ki so velikokrat pod stresom zaradi tempa, ki ga živimo in neugodne gospodarske situacije. Veliko mi pomeni, da ima prava slovenska muzika še vedno zelo veliko težo v Sloveniji in tudi onkraj meja", je povedal g. Bojan Belna.

Hvala še enkrat vsem nastopajočim in vsem, ki ste kakorkoli pripomogli, da je glasbeni randi z MICI na KOPICI uspel in nam ostal v nepozabnem spominu.

Naj živi dobra volja, dobra domača muzika, naj živi MICI na KOPICI in se ponovno vidimo prihodnje leto v Dolini pod Brlogo!

**Gostitelj glasbene oddaje MICI
na KOPICI
Rudi Matjašič**

60. KRAJEVNI PRAZNIK

Občina Šentilj in KS Velka vljudno vabita na osrednjo prireditev ob 60. Krajevem prazniku Krajevne skupnosti Velka, ki bo v nedeljo 20. Oktobra 2013, ob 11. Uri v dvorani na Velki.

Predsednik Odbora KS Velka
Ivan Škofič, l.r.

Župan Občine Šentilj
Edvard Čagran, l.r.

TRI DEVETDESETLETNICE

V letošnjem letu so, do sedaj, kar tri članice DU Šentilj praznovale 90. obletnico rojstva. Prva je bila Zofija Črnčec roj. Šuman, druga Alojzija Pestiček roj. Verzel in tretja Ana Kolar.

ZOFIJA ČRNČEC

je bila rojena 12. 5. 1923 na Drankovcu. Ob 90. obletnici njenega rojstnega dne sva jo s Katico Šef obiskala, ji čestitala v imenu našega društva upokojencev in jo obdarila s skromnim darilom. Povedala nama je, da se je z mamo priselila v Šentilj leta 1965 na posestvo, ki je bilo prej v lasti družine Mulec. To posestvo je proti koncu prejšnjega stoletja prodala za gradnjo avtoceste in se izselila iz Šentilja. Sedaj živi v Domu starejših občanov v Lenartu. Težko hodi, slabo vidi in sliši, drugače pa je živahna in ima dober spomin. Pokopana želi biti poleg svojega moža na pokopališču v Šentilju.

V naše društvo je pristopila 01. 1. 1979 in je naša članica še sedaj. Kot članica društva se je udeležila mnogih izletov, ki jih je organiziralo naše društvo. Spominja se, da so se z vlakom peljali v Beograd na Titov grob. Takratna tajnica društva, gospa Mira Rejec, jih je opozarjala na tatove na vlaku. Na žalost so ti prav Miri Rejec med spanjem v vlaku ukradli torbico z denarjem in dokumenti. Dokumente so potem našli v stranišču, denar pa je izginil. Najinega obiska je bila vesela. Na spodnji sliki smo Zofija Črnčec, Katica Šef, Zofijin nečak Srečko Šuman in Ivan Velikogne.

ALOJZIJA PESTIČEK

– Lojzka je 04. 6. 2013 praznovala 90. obletnico rojstva.

Rojena je bila v družini Verzel v Dragotincih. V Šentilj se je priselila leta 1947. Tega leta se je tudi poročila z Mirkom Pestičkom in z njim živela do leta 1992, ko je ovdovela. Rodila je tri otroke, najstarejša, ki se je imenovala Romana, je umrla leta 1948. Živita še sin Mirko – Mirč in hčerka Martina. Poleg tega, da je skrbela za družino in sorodnike je bila redno zaposlena, najprej v Apisu in nato v Intereuropi na meji v Šentilju. Ob 90. obletnici rojstva smo ji čestitali župan Edvard Čagran v imenu Občine Šentilj ter Ivan Velikogne in Hermina Bravc v imenu DU Šentilj. Župan se ji je ob tej priložnosti še posebej zahvalil za podporo, ki jo je dajala možu Mirku Pestičku, ko je bil ta predsednik Sveta KS Šentilj. Zaželeli smo ji še mnogo lepih dni med nami. Da gospa Lojzka še vedno dobro izgleda lahko vidite na sliki. Na njej so še Hermina Bravc, Lojzkina hčerka Martina in Edvard Čagran.

ANA KOLAR

14. julija 2013 je praznovala 90. obletnico rojstva, članica DU Šentilj, gospa Ana Kolar. Ob tej priložnosti smo jo 15. 7. 2013 obiskali, ji čestitali in jo skromno obdarili na njenem domu na Lovski poti 30 v Šentilju, župan Edvard Čagran v imenu občine ter Ivan Velikogne in Erika Rozman v imenu DU Šentilj.

Gospa Ana je bila rojena na Hrvaškem, v Šentilj se je priselila leta 1935. Leta 1942 se je poročila in rodila sina Franca, pri katerem živi še danes. Članica našega društva je postala leta 1994, ko je ovdovela in dobila pokojnino po možu. Gospa slabše sliši, s slušnim aparatom ni zadovoljna. Tudi vidi ne najboljše, lahko pa gleda televizijo, in to najraje nadaljevanke. Ima pa dober spomin, predvsem na čase, ko je bila še mlada. V razgovoru je omenila, da je dobila v šoli sliko kralja Aleksandra za dober uspeh. Spomnila se je tudi gospoda Swatyja, ki je bil župan Šentilja v Kraljevini Jugoslaviji in drugih Šentiljčanov iz tistega časa.

Ob slovesu smo ji zaželeli, da bi jo lahko obiskali ob njeni 95. obletnici rojstnega dne.

Na sliki stojijo Erika Rozman, Edvard Čagran, snaha Dragica Kolar, sin Franc Kolar, sedi devetdesetletnica Ana Kolar. Poleg nje sem Ivan Velikogne.

Ivan Velikogne,
predsednik DU Šentilj

NASVETI ZA NABAVO KAMINA

V prehodnem obdobju jeseni in spomladi lahko centralno ogrevanje, ki bi v tem času obratovalo z nizkim izkoristkom, nadomestite z ogrevanjem s kaminom. S tem izboljšate celoletni izkoristek ogrevanja stanovanja ali hiše. Dandanes pa se veliko družin že odloča za centralno ogrevanje na kamin, saj je ogrevanje na les v primerjavi z drugimi gorivi daleč najugodnejše in ne škoduje naravi.

Z izbiro kamina dajete prostoru, v katerem se nahaja, poseben značaj. Težko je najti drug element v domu, ki daje večji občutek zadovoljstva, kot je prav sedenje pred kaminom. Pri izbiri kamina za vašo družino se osredotočite na stil, ki vam ustreza, ter material in kurišče, ki sta vam všeč. Takoj, ko se odločite, kakšen kamin najbolj ustreza vašemu prostoru in življenjskemu stilu, vam svetujemo, da vgradnjo kamina, zidarska dela in vse ostalo v zvezi z vgradnjo kamina prepustite strokovnjakom, pred tem pa doma preverite še naslednje:

Ko se odločate za vgradnjo novega kamina je dimnik odločilni faktor za izvedbo le-tega. Le primeren dimnik vam omogoča optimalno izogorevanje. Priporočamo, da naj bo premer dimnika za kamin z zaprtim kuriščem od 160 do 200 mm. Priključek za kamin naj bo v višini cca. 180 cm od tal, pod kotom 45 stopinj, saj s tem omogočite boljši vlek. Opozarjamo pa, da so poškodovani oz. dotrajani dimniki lahko smrtno nevarni, zato priporočamo sanacijo.

Velika toplotna moč kamina zahteva tudi veliko količino svežega zraka za izogorevanje. To je posebej pomembno v primeru modernih oken, ki zelo dobro tesnijo in ne omogočajo naravne cirkulacije zraka. Prostor, kjer bo kamin, naj vsebuje vsaj ena vrata ali okno, ki ju je mogoče odpirati na prosto ter eno stalno odprtino na prosto z loputo, velikosti od 75 cm² naprej, odvisno od kaminskega kurišča. Dovod zraka je zelo pomemben zaradi

kisika za izogorevanje.

Ker so kamini grajeni iz težkih materialov, mora biti podlaga, na katero ga želite postaviti, čvrsta. Nujno je, da ne vsebuje mehkih materialov, kot sta na primer stiropor ali toplotna izolacija, saj obstaja možnost, da bi tak material sčasoma popustil in bi se pojavile razpoke.

Izbira primerne kamina je odvisna predvsem od tega, koliko prostorov želite z njim ogrevati, in kakšna je njihova velikost oz. volumen. V kolikor boste s kaminom ogrevali le en prostor, naj ta ne bo manjši kot 20 m². V tem primeru se odločite za enostaven kaminski vložek, brez ventilatorja. Če pa želite ogrevati več sob, bo nujna odločitev za razvodni sistem toplega zraka z ventilatorjem za razpihovanje. Izbirate lahko med različnimi oblikami ter velikostmi kaminskih vložkov, s stranskim ali dviznim odpiranjem vrat. Ogrevalna moč zaprtih kaminov je med cca. 4 in 25 kW, njihovi izkoristki pa od 70 % naprej.

Tržišče ponuja široko paleto kaminskih vložkov, po zelo različnih cenah. Izbirate lahko med pločevinastimi in litoželeznimi kaminskimi vložki. Pločevinasti so res dosegljivi po zelo ugodni ceni, vendar je treba poudariti, da je njihova življenjska doba zelo kratka. Litoželezni kaminski vložki se smatrajo za primernejše, saj ima železova litina zaradi svojih karakteristik sposobnost absorbirati toploto in jo oddajati v okolico, prav tako pa zdržati visoke temperature. Praksa je pokazala, da se najboljše obnesejo kurišča, ki vsebujejo kombinacijo jekla in sive litine, kot oblogo ognjišča pa se uporabljajo tudi šamotni elementi.

Najpomembneje pri nakupu kaminskega kurišča pa je prava izbira dobavitelja, ki vam lahko zagotovi ustrezno kakovost, garancijo ter vzdrževanje.

Za kurjenje v zaprtih kaminih uporabljajte le suh les ali brikete.

Primeren les naj vsebuje manj kot 25 % vlage. Najprimernejši je les listavcev (bukev, gaber, sadno drevje, akacija, idr.), saj gori počasi, z mirnim plamenom in ustvari veliko žerjavice. Les iglavcev (smreka, jelka, bor, idr.) ni najbolj primeren, saj zaradi vsebnosti veliko smole hitro izogoreva in maže kurišče ter dimnovodni sistem. Uporabljamo ga za pričetek kurjenja. Mehak les hitro gori in ne ustvari dovolj žerjavice, zato ima nizko kurilno vrednost in za kamine ni primeren (jelša, topol). Lesni briketi so na voljo v vseh trgovinah s kurilno tehniko, najprimernejši pa so bio briketi, ker vsebujejo manj smole. Izogibajte se lakiranemu in barvanemu odpadnemu lesu, prav tako lesu, premazanemu z olji.

Visoka temperatura v kaminu omogoča optimalno izogorevanje, saj le pri visoki temperaturi v kaminu izgori ves les in je brez škodljivih plinov. Iz tega razloga je pomembno, da uporabljate suha drva in poskrbite za zadosten dotok zraka v kamin. Na temperature izogorevanja med drugim vplivajo tudi vremenski vplivi, dimnik, vrsta drv ter pravilna regulacija zraka. Zaradi ekološke usmerjenosti vse več družin, je na tržišču vedno več kurišč z dvojnim izogrevanjem, ki imajo višje izkoristke in še čistejše izogorevanje.

GALERIJA KAMINOV, Miran Hercog s.p. 041 425 113 / hercogmm@siol.net

Smo podjetje, ki vašim idejam in željam daje obliko. Izdelujemo unikatne kamine visoke kakovosti, vseh stilov in materialov. Iz tega razloga sodelujemo le z najzanesljivejšimi dobavitelji.

S skrbno izbranim in vrhunsko izdelanim kaminom, iz vašega ambienta skupaj pričramo dom.

ŽGANJE APNA

V tem prispevku bom opisal pridobivanje apna, ki je bilo prisotno predvsem na Tratah in je v nekem času postalo poleg lomljenja apnenca že precej dobičkonosna obrt. Za žganje apna je potreben apnenec - kamen, ki ga je na Tratah v izobilju in prav zaradi teh kamnolomov je bilo žganje apna tradicija in dejavnost, ki je dajala zaslužek.

Pogled na kamnolom na Tratah. (original hrani g. Fekonja iz Šentilja)
Če pomislimo, da skoraj ni bilo hiše, pri kateri ne bi bilo apnene jame »apance«, kot je bil splošen izraz za to jamo v tem delu Slovenskih goric. Apanca je bila izkopana v zemljo, velikost je bila odvisna od potrebe po gašenem apnu posamezne hiše ali gospodarstva. V tej jami se je apno pogasilo, se pokrilo z deskami ter občasno ovlažilo z vodo, da se ni izsušilo, ter tako zorelo. Starejše je bilo, boljša je bila kvaliteta.

Apno se je žgalo predvsem v kamnolomih na Tratah na Enziglbergu, ki so bili včasih last graščine Zgornji

Cmurek »Ober Mureck« oziroma Cmureške gosposčine, zadnji lastnik pred II. svetovno vojno pa je bil gospod Maly. Ta je grad in posestva odkupil kot nekdanji upravnik. Po vojni so bili različni lastniki, med njimi je bil gospod Božič ter družbeno podjetje »CeTra«, katerega dejavnost je bilo zidanjem cest ter tudi žganje apna. Po pripovedovanju gospoda Šauperlovega Slaveka sta pri tem poslu sodelovala Šauperlov Anza in Peserlov Rupert iz Sp. Velke, ki sta bila večča tega opravila in zaposlena v tem podjetju.

V naših krajih so po navadi apno žgali v kopastih pečeh, ki so jo sezidali iz apnenca, ki se je žgal v živo apno. Kamen-apnenec, ki so ga predhodno nakopali v domačem kamnolomu in je svetlo rumenkasto sive barve, so zložili v peč tako, da so najprej naredili iz apnenca obok (velb), pod katerim nastane kurišče. Obok se naredi iz skrbno izbranih kamnov, ki so se dobro prilegali drug do drugega, da je bil trden in se med kurjenjem ni porušil. Ko je obok narejen, se

okrog in čez njega nalaga kamen v ovalni obliki. Tako sezidana peč se od zunaj zapre z plaščem iz ilovice, ki preprečuje uhajanje toplote iz peči pri žganju. Pri zapiranju peči so si včasih pomagali tudi s »pletejačo«; to so naredili tako, da so v zemljo okrog zložene peči nabili smrekove kole v razmaku 30 do 40 cm ter jih prepletli z smrekovimi ali vrbovimi vejami, da nastane oblika velikega koša, ki zadržuje zemljo nasuto okrog peči. Ta koš je preprečeval tudi, da se peč ni rušila in se je lahko uporabljalo tudi drobnejše okroglo kamenje. V tako pripravljeno peč se je kurilo od 3 do 6 dni glede na velikost peči. Kurilo se je tudi preko noči, saj naj bi pri žganju bila stalna temperatura okrog 1200 stopinj Celzija. Da se je apnenec spremenil v apno, so ugotavljali po barvi plamenov, ki so uhajali skozi naloženo kamenje. Ko so se plamenčki obarvali v zeleno modro barvo, je bil znak, da je kurjenja dovolj in da se je iz apnenca izločil ogljikov dioksid ter se je peči ustvaril kalcijev oksid, kar je kemično ime za žgano ali živo apno, kot so ga imenovali pri nas. Po

nekaj dneh ohlajanja se je peč lahko razdrla, apno pa se je pogasilo v že zgoraj omenjenih apnenih jamah, ki so bile napolnjene z vodo, v katero so postopoma dodajali žgano apno. Ko se je živo apno potopilo v vodo, je nastala reakcija, ki je bila podobna vretju. Zaradi visokih temperatur pri samem postopku je to bilo zelo nevarno delo in je večkrat povzročilo poškodbe s težkimi opeklinami. Pri gašenju živega apna v vodi, katere je moralo biti vedno toliko, da se je apno popolnoma potopilo v njej, je nastal kalcijev hidroksid – gašeno apno.

V preteklost so poznali tudi uporabo vroče malte, predvsem tam, kjer so hoteli doseči večjo trdnost zidov ali

ometov – recimo pri gradnji sakralnih objektov. Malto so pripravljali tako, da so še v vročo apneno brozgo, ki je nastala pri gašenju apna, vmešali pesek, nato pa so to malto takoj uporabili za gradnjo zidov, ki so bili trdni in odporni na vlago, ki se je zaradi prepustnosti in zračnosti takšne malte uspešno izločala iz zidov.

Pri izdelavi fresk pa so takšno vročo malto nanašali na zidove ter še v sveži omet slikali z oksidnimi ali naravnimi barvami, ki so bile prisotne v naravi. Sliko, ki so jo naslikali na ta sveži omet, so zgladili, da je vezala skupaj z ometom. Tako nastale freske so se ohranile več tisočletij in še jih

lahko prav zaradi takšnega postopka občudujem marsikje po svetu.

Znano je, da so ta postopek poznali že stari Rimljani, ki so v vroče gašeno apno vmešali drobno zdrobljeno žgano opeko in s tem dosegali visoko trdnost zgrajenih objektov. Tako pripravljeno malto pa poznamo kot »Rimski beton« in se je uporabljal vse do iznajdbe cementa.

Leopold Methans

Viri: Šauperl Stanislav Trate

In memorial

LENART ODER 1950 – 2013

Na zadnjo septembrsko soboto smo se na Velškem pokopališču poslovili od Lenarta Odra, oz. Lenčeka, kot smo ga večini poznali.

Lenart Oder je bil rojen, 26. 6. 1950, v zaselku Kozjak pri Ceršaku. Kot inženir strojništva se je zaposlil najprej v Tovarni lepenke Ceršak in nato v Palomi d.d., kjer je bil vodja vzdrževanja. Poklicna pot ga je ponesla tudi v občino Šentilj, kjer je dočkal upokojitev.

Na lokalnih volitvah leta 1998 je bil na listi Slovenskih krščanskih demokratov – SKD izvoljen za člana občinskega sveta. Funkcijo je opravljal vse do konca mandata 2002. V mandatnem obdobju od 2006 do 2010 je bil član Občinske volilne komisije Občine Šentilj. Funkcijo namestnika člana je opravljal še v tem mandatu.

Oder Lenart je bil tudi član Skupščine Palome PIS, d.o.o. Funkcijo je opravljal od leta 2007.

Družino si je ustvaril v Sladkem Vrhu. Upokojitev je užival v krogu žene, hčer in vnukov.

Renata Trajbar Kurbus
Občinska uprava

KLUB SENIORJEV SDS - TUDI TOKRAT MNOŽIČNA UDELEŽBA IZ VSE SLOVENIJE

V soboto, 28. septembra se je v dolini pod Brlogo v Šentilju, odvijal tradicionalni zbor članov kluba seniorjev SDS. Preko tisoč udeležencev sta najprej nagovorila predsednik občinskega odbora SDS Šentilj Bojan Belna in predsednik kluba seniorjev SDS Mitja Ljubelšek. Osrednji govornik zbora pa je bil predsednik SDS Janez Janša, ki so ga udeleženci pozdravili in sprejeli, z burnim aplavzom. Janez Janša je ob tej priložnosti spregovoril o aktualnih razmerah v državi, potem, ko je vodenje vlade prevzela stranka »Pozitivna Slovenija« in ko razmere v državi kažejo, da Slovenija vse bolj tone, celotno breme krize pa se v celoti prenaša na ramena davkoplačevalcev, torej nas državljanov.

Na festivalu Kluba seniorjev in seniork, so spregovorili tudi podpredsednik Slovenske demokratske stranke in poslanec v Evropskem parlamentu dr. Milan Zver, podpredsednica Državnega zbora in poslanka Romana Tomc, predsednik Sveta Slovenske demokratske stranke France Cukjati, predsednik Kluba seniorjev in seniork Mitja Ljubelšek ter predsednik občinskega odbora Šentilj Bojan Belna. Festival pa so med drugimi obiskali še dr. Andreja Valič Zver, poslanka Mateja Pučnik, poslanca Franci Breznik in Marijan Pojbič ter župan Občine Šentilj Edvard Čagran.

Srečanje je tudi tokrat potekalo v prijetnem, prijateljskem vzdušju in vse pohvale gredo, kot vedno, organizatorju, predsedniku OO SDS Šentilj Bojanu Belni in njegovim sodelavcem iz občinskega odbora SDS Šentilj.

HR

MOBILNA PISARNA ZAVAROVALNICE MARIBOR

Obveščamo vas, da se bodo na območju Občine Šentilj opravljali ogledi cenitev avtomobilskih škod Zavarovalnice Maribor. Mobilna pisarna bo delovala vsaki torek v mesecu in sicer v Šentilju na rondoju pri avtobusni postaji od 8 do 9 ure in v Sladkem Vrhu na avtobusni postaji od 10 do 11 ure.

**Zavarovalnica Maribor,
zastopstvo Šentilj**

DeSUS in ZDUS sta ENOTNA

Srečanje vodstev DeSUS-a in ZDUS-a, katero je bilo 2.7.2013 je potrdilo zaveznitvo na področjih, ki so v interesu starejših in javnega zdravstva. Predstavniki stranke DeSUS in Združenja društev upokojencev Slovenije so bili enotni, da je javno zdravstvo, ki temelji na solidarnosti, vrednota in dobrina kateri se državljanke in državljani Slovenije ne moremo odpovedati. Potrebno je narediti vse, da ob koncu leta ne bi prišlo do zloma javnega zdravstva ter pomanjkanja zdravil in medicinskih pripomočkov.

V letošnjem letu je DeSUS-u z sodelovanjem ZDUS-a uspelo, da ni prišlo do znižanja pokojnin. Zato je potrebno utrditi sodelovanje DeSUS-a in ZDUS-a, da bomo skupaj ohranili pravice starejših, ki izhajajo iz njihovega preteklega dela.

Leto se je nagnilo prosti jeseni, ki naj bi bila za mnoge najlepši letni čas. Ne le zaradi tisočeri barv, v katere bo kmalu odeta narava, ampak tudi zaradi obilja plodov in radosti žetve, ki se nam obeta po celotnem garanju. S takšno prisposodbo običajno napovedujemo prve v mestne ocene in presojo analize našega delovanja na vseh področjih.

Recesija v katero je globoko pahnjena tudi Slovenija. Ne le zgolj na gospodarskem področju, ampak tudi na duhovnem, družbenem, saj je zaradi izjemno kritičnih gospodarskih razmer, skokovitega porasta brezposelnih in splošne ekonomske-politične krize povečalo nezaupanje množic v sistem običajnih družbenih vrednot in države kot ene rešilnih bilk.

Prepričan sem, da bo tako razumljena vloga DeSUS-a in ZDRUŽENJA DRUŠTEV OPOKOJENCEV SLOVENIJE pokazalo pomen enotnosti pri zahtevi naših pravic. SPOŠTOVANI!

**V DeSUS-u so vam vrata vedno odprta
VEČ NAS BO – MOČNEJŠI SMO!**

Lep pozdrav!

**Občinska organizacija
DeSUS Šentilj, Predsednik
Franc Polanec**

Maistrova ulica 19, 2212 Šentilj

MARKET JAGER ŠENTILJ

NUDIMO VAM:

- Živila
- Sveže meso - mesnica
- Prodaja plina

DELOVNI ČAS:

- PON-PET: 7:00 - 20:00
- SOBOTA: 7:00 - 20:00
- NEDELJA IN PRAZNIKI: 7:30 - 12:00

E-mail: sentilj@trgovinejager.com

KUPON

i JAGER

S tem kuponom
KAVA GRAND 200 g
GRATIS

2 109900 080476

Nakup ni pogoј.

								AVTOR: MATJAŽ HLADNIK	PRAŠIČEK	REKLAMNO OBVESTILO	SOPHIA LOREN	KANON	BREZUPNO STANJE	SREDO- ZEMSKI IGLAVEC	BREZ- NAGLASNA BESEDA	PLOVILO Z DVOJNIM TRUPOM
								NAČIN DELO- VANJA								
								VDOLBINA								
								JOHN LENNON			KRAJ, PROSTOR ZIDARSKA ŽLICA					
								ROČNA MREŽA ZA RIBOLOV HIMALAJ- SKI HRUST				ORODJE ZA PILJENJE ZNAK ZA TON				
													FILMSKI KOMIK CARREY KDOR IMA PARANOJO			
POMOČ: ENKLITIKA KAMNOVRT KSANTIPA UGLOBINA	ŽENA GRŠKEGA FILOZOFA SOKRATA	DVIG JA- DRALNEGA LETALA V ZRAK	OPNA, MEMBRANA	NINA OSENAR	NAŠ PESNIK (JOŽE)	APETIT PRI JEDI MANJŠA VOJAŠKA ENOTA				ZEMELJ. ORODJE NESTRO- KOVNJAK						
MAJHNA MORSKA ŠKOLJKA									LETEV, DILA ČISTINA V GOZDU						IVICA RAČAN POLET, VNEMA	
VEDA O SERUMIH											AZIJSKA PALMA, AREKA GL. MESTO JEMNA					
ŠVEDSKO ZIMSKO- ŠPORTNO SREDIŠČE				PESNICA ŠKERL EVROPSKA OTOŠKA DRŽAVA				ZVIŠAN TON A IZVOD, NATIS				MODNI KREATOR HRANITELJ REKLO, PREGOVOR				
POMOŽNO MEROLO ZA NATANČNO DOLO- ČANJE						OBROT ZA TISKANJE DEL VEČ- GLASNE SKLADBE									SPOSOB- NOST VSE- BOVANJA, ZMOGLJI- VOST	ANTIČNO RAČUNALO NA KROGLICE
SNOV, MATERIJA					TEŽA NEKDANJI MONGOL. VLADAR					AKVARIJ. RIBICA PRIPADNIK KATOLIŠKE VERE						
IVAN LENDL			TABORNIK SHANIA TWIN						ZLATO JABOLKO VPLIVNA IN MOČNA DRŽAVA						ADAM BOHORIČ OMEMBA	
DELAVEC V PESKO- KOPU							IGRALKA BABIČ, ŽENA PRIMOŽA EKARTA				DOLGA PRIPO- VEDNA PESNITEV	VELIK KUP LESA ZA OGLJE ZVITEK, VALJ				
DELO- VALNIK V STAVKU							VEČJI LOVSKI PES						RDEČA POLJSKA CVETLICA THOMAS ENQVIST			
																ČOPAST PTIC
								EVA LONGORIA			NAŠ MLADI ŠAHIST (LUKA) OTROK					
								MORSKA ŽIVAL Z LOVKAMI IN ČRNILOM					JAPONSKI DRŽAVNIK HIROBUMI MAKEDON- SKO KOLO			
								NAŠA HUMO- RISTKA PUTRIH				VELIK SNOP SLAME BRUCE LEE				
								LAŽJE ITALIJAN. MOTORNO KOLO								
								NAŠ REŽISER (VINCI VOGUE)								

Rešitev vodoravno:

POSTOPEK, UGLOBINA, JL, PUNKT, SAK, PILA, JESEN, JIM, TEK, LOPATA, KAMNOVRT, LATA, IR, SEROLOGIJA, AREKA, ARE, ADA, AIS, ALAN, NONIJ, TISKARNA, TVAR, PEZA, NEONKA, IL, SKAVT, KAKI, AB, PESKAR, IVA, KOPA, AKTANT, SETER, MAK, KLOPOTEC, EL, LENIČ, SIPA, ITO, IČA, OTEP, LAMBRETA, ANŽLOVAR.

Tri knjižne nagrade razpisujemo tudi tokrat. Rešitev tokratne križanke pošljite na naslov uredništva z označbo »rešitev križanke«, do 30. 11. 2013.

IZŽREBANI DOBITNIKI KNJIŽNIH NAGRAD ZA PRAVILNO REŠENO KRIŽANKO SO:

Doroteja POLANČIČ, STARA GORA 13, 2212 ŠENTILJ

NADA MATJAŠIČ, GRADIŠKA 204, 2211 PESNICA

FERK STANISLAV, CIRKNICA 11, 2212 ŠENTILJ